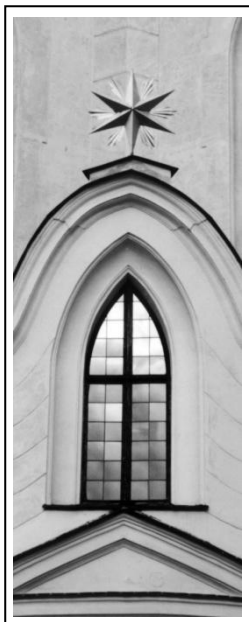

SPOLEČNÝ ZPRAVODAJ ŽDÁRSKÝCH FARNOSTÍ

VÁNOCE L. P. 2007
Program přípravy a liturgických oslav
Přidružené programy kulturní
Ohlédnutí za rokem 2007
Pohledy do roku 2008
Vánoční různočtení
Historická připomenutí

FARNOST SVATÉHO PROKOPA ŽĎÁR NAD SÁZAVOU 1

Obvyklý pořad nedělních bohoslužeb: 7:30, 10:30 a 18:00

Bohoslužby v týdnu:

Úterý, čtvrtek, pátek a sobota v 18:00, středa v 8:00

Návštěvy nemocných:

Druhý týden v měsíci ve čtvrtek a v pátek a dle potřeby

Duchovní správce: P. Tomáš Holý

Kontaktní adresa:

Fara u svatého Prokopa, Tvrz 12, 591 01 Žďár nad Sázavou 1

Telefon: 566 625 943

E-mail: prokopzr@seznam.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Kancelářské hodiny: Středa 10 – 12, odpoledne 16 – 18

FARNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE ŽĎÁR NAD SÁZ. 2

Obvyklý pořad nedělní bohoslužby:

Mše svatá vždy v 9:05.

Bohoslužby v týdnu:

Pondělí, středa a pátek v 17:15,

čtvrtek v 17:00 adorace

Farář: P. Vladimír Vojtěch Záleský

Kontaktní adresa a služby nemocným:

Římskokatolický farní úřad, Klášter 2,

591 02 Žďár nad Sázavou 2

Telefon: 566 625 190

Mobil: 607 736 851

E-mail: zalesky@biskupstvi.cz

Web: www.zdarskefarnosti.cz

Návštěvy nemocných jsou každý první pátek v měsíci a na požádání.

Zpravodaj žďárských farností, Vánoce 2007: Redakční návrh zpracovali Petr Peňáz a Zbyněk Vintř v spolupráci s duchovními obou farností. Do zpravodaje přispěli texty a fotografiemi farníci obou farností (autoři uvedeni u článků). Odborná spolupráce a DTP Jan Šustr, tisk Unipres. Doprovodné fotografie tohoto čísla Jiří Kamarád. Ostatní fotografie archiv a internet. Pro interní potřebu vydávají obě žďárské farnosti. Aktuální číslo i archiv zpravodaje je k dispozici na webových stránkách www.zdarskefarnosti.cz.

Návrhy článků pro velikonoční číslo zpravodaje: Chcete-li publikovat pozvánku nebo informace v velikonočním čísle společného farního zpravodaje, předejte své návrhy do **10. února 2008** příslušnému duchovnímu správci.

Milí farníci,

jeden světově proslulý ruský myslitel, Pitirim Sorokin, který byl nucen v roce 1922 emigrovat z Ruska (zemřel v roce 1968 v USA), mluvil často o tom, že lidská společnost je zcela zaměstnána tím, jak zajistit nové zdroje energie. Přitom by se měla starat o tu nejdůležitější energii pro lidstvo, o energii lásky. Až bude této energie dostatek, bude se lidstvo vyvíjet jinak.

Připravujeme se oslavit dny, kdy přišla Boží láska nadosah. Až se budeme ptát ve svých starostech, bezradnostech, či malátnosti, kde máme vzít energii k tomu, abychom to či ono dokázali, pohled do jeslí ať je nám odpovědí – nejenom do svátku Křtu Páně, kdy odstrojíme stromky...

To Vám přeji a vyprošuji

P. Vladimír a P. Tomáš

Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a život byl světlo lidí. To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.

Jan 1, 3-5

VÁNOČNÍ PROGRAM VE FARNOSTI ŽDÁR NAD SÁZAVOU I. SVATÉHO PROKOPA

Roráty v adventu:

- Pondělí 3. prosince až pondělí 24. prosince:
V pondělí až sobotu rorátní mše svatá v 6:30 hodin.

Svatá zpověď:

- Sobota 15. prosince: 14:30 – 18:00.
- Pondělí 17. prosince:
9:00–12:00, 14:00–19:00 (více zpovědníků).
- Čtvrtek 20. prosince: 16:00 – 18:00.
- Pátek 21. prosince: 16:00 – 18:00.

Mše svaté o Vánocích:

- Pondělí 24. prosince – Štědrý den:
Ráno v 6:30 roráty, vigilie Narození Páně v 16:00, půlnoční mše svatá ve 24:00.
Jakub Jan Ryba: Druhá půlnoční mše vánoční (Chrámový sbor sv. Prokopa).
- Úterý 25. prosince – Slavnost Narození Páně:
Mše svaté v 7:30, 10:30, 18:00.
10:30 J. Jan Ryba: Druhá půlnoční mše vánoční (Chrámový sbor sv. Prokopa).
- Středa 26. prosince – sv. Štěpána, jáhna a mučedníka: Mše svaté v 7:30, 10:30.
- Čtvrtek 27. prosince – sv. Jana, apoštola a evangelisty: Mše svatá v 18:00.
- Pátek 28. prosince – sv. Mláďátek, mučedníků: Mše svatá v 18:00.
- Sobota 29. prosince: Mše svatá v 18:00.
- Neděle 30. prosince – Slavnost svaté Rodiny, Ježíše, Marie a Josefa:
Mše svaté v 7:30, 10:30, 18:00.
- Pondělí 31. prosince – sv. Silvestra, papeže:
Mše svatá na poděkování za uplynulý rok a s prosbou o požehnání v 16:00.
- Úterý 1. ledna 2007 – Slavnost Matky Boží, Panny Marie:
Mše svaté v 7:30, 10:30, 18:00.
- Sobota 5. ledna 2007: Mše svatá v 18:00 (svěcení vody, kadidla a křídly).
Václav Mýtný: Česká mše vánoční (Chrámový sbor klášterní farnosti).
- Neděle 6. ledna 2007 – Slavnost Zjevení Páně: Mše svaté v 7:30, 10:30, 18:00.
10:30 Mši svatou doprovází dětský pěvecký sbor Kvítek z Dačic.
- Neděle 13. ledna 2007 – Svátek Křtu Páně: Mše svaté v 7:30, 10:30, 18:00.
Dnes končí doba vánoční.

VÁNOČNÍ PROGRAM VE FARNOSTI ŽĎÁR NAD SÁZAVOU II. NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Svatá zpověď:

- Neděle 23. prosince:
8:00 – 9:00 a 14:00 – 16:00.
- V průběhu týdne před Vánoce:
Vždy hodinu přede mší svatou.
- V ostatní dobu:
Vždy půl hodiny přede mší svatou.

Mše svaté o Vánocích:

- **Pondělí 24. prosince – Štědrý den:**
Vigilie slavnosti Narození Páně (tzv. „půlnoční“) ve 21:00.
Zdeněk Lukáš: Radujme se všichni v Pánu (Chrámový sbor Fons).
- **Úterý 25. prosince – Slavnost Narození Páně:**
Mše svatá v 9:05.
(Vánoční zpěv lidu).
- **Středa 26. prosince – sv. Štěpána, jáhna a mučedníka:**
Mše svatá v 9:05.
- **Čtvrtek 27. prosince – sv. Jana, apoštola a evangelisty:**
17:15 Mše svatá s žehnáním svatojanského vína.
- **Pátek 28. prosince – sv. Mládětek, mučedníků:**
17:15 Mše svatá.
- **Neděle 30. prosince – Slavnost svaté Rodiny, Ježíše, Marie a Josefa:**
9:05 Mše svatá s obnovou manželských slibů.
- **Pondělí 31. prosince – sv. Silvestra, papeže:**
23:00 Mše svatá na poděkování za uplynulý rok a prosba o Boží pomoc do Nového roku 2008.
Koná se v poutním kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře.
- **Úterý 1. ledna 2007 – Slavnost Matky Boží, Panny Marie:** 9:05.
- **Neděle 6. ledna 2007 – Slavnost Zjevení Páně:**
9:05 Mše svatá.
Václav Mýtný: Česká vánoční mše (Chrámový sbor klášterní farnosti).
- **Neděle 13. ledna 2007 – Svátek Křtu Páně:** 9:05.
Dnes končí doba vánoční.

DOPROVODNÉ VÁNOČNÍ PROGRAMY OBOU FARNOSTÍ

Sobota 15. prosince, kostel svatého Prokopa

Adventní duchovní obnova farnosti svatého Prokopa

Adventní duchovní obnovu farnosti vede jáhen **Ladislav Kinc**. Zve Orel.

Úterý 18. prosince v 16:00 hodin, náměstí Republiky

Živý Betlém

Tradiční vánoční hra studentů Biskupského gymnázia a mládeže farnosti.

Pondělí 24. prosince zhruba v 17:00 hodin, věž kostela svatého Prokopa

Troubení koled z věže kostela svatého Prokopa

Každoroční koledy z věže kostela v podání žďárských hudebníků.

Pondělí 24. prosince ve 21:00 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Zdeněk Lukáš: Radujme se všichni v Pánu

Půlnoční bohoslužbu v bazilice Nanebevzetí Panny Marie v klášteře doprovází **chrámový sbor FONS** s vánoční mší „Radujme se všichni v Pánu“. Mši složil Zdeněk Lukáš (21. 8. 1928 – 13. 7. 2007). Skladbou s podtitulem „K počtě Jana Jakuba Ryby“ chceme vzdát hold tomuto našemu vynikajícímu autorovi, který letos v létě zemřel.

Pondělí 24. prosince ve 24:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Úterý 25. prosince v 10:30 hodin, kostel svatého Prokopa

Jakub Jan Ryba: Druhá půlnoční mše vánoční

Půlnoční bohoslužbu v kostele svatého Prokopa doprovází **chrámový sbor svatého Prokopa**. Skladby s vánoční tematikou Jakuba Jana Ryby neodmyslitelně patří k vánočním svátkům. Jeho tvorba se stala symbolem Vánoc, stejně jako kapr nebo stromek... Sotva kdo z nás si umí představit Vánoce bez známé melodie „Hej, mistře“ z České mše vánoční. Celé týdny před vánočními svátky zní doslova odevšad, už dávno by se nám měla oposlouchat, a přesto jako bychom ji pak při půlnoční mši svaté slyšeli poprvé. Přitom je to jen jeden z kamínek rozsáhlé kompoziční mozaiky, který v Rybově případě čítá přes 1500 skladeb duchovních i světských.

Kromě jeho nejpřipívanější skladby „České mše vánoční –

Hej, mistře“ napsal i jiné mše česko-latinské. Z nich je asi nejznámější takzvaná „Druhá půlnoční mše vánoční“, která byla napsána dokonce dříve než „Hej, mistře“. Paradoxem je, že byla objevena později, a proto byla nazvána druhá.

Právě tuto mši si chrámový sbor svatého Prokopa v letošním roce vybral k nastudování. Je to skladba, která má málo společného s tradiční latinskou mešní kompozicí (ordináriem), snad jen formální členění. Ryba ji napsal záměrně prostým stylem, aby byla co nejvíce srozumitelná. Je nejen posluchačsky vděčná, ale nečiní nijak přehnané nároky ani na interprety. Přesto i z této mše vyniká Rybova poetika a svým radostným poselstvím zaujme hned napoprvé.

Při studování této mše nás oslovila nejen výrazná melodická hudba, ale i její text. Jakub Jan Ryba byl hluboce věřící člověk. V krátkých textech výstižně sděluje to podstatné ze své víry. Celá mše je tak spíše modlitbou než jen vánoční hrou o zvěstování a příchodu pastýře k jesličkám. Její text je i dnes pro nás výzvou:

„Den přeslavný jest k nám přišel, v němž má býti každý vesel. Radujme se, veselme se v tomto narození. Přišlo nám z nebe spasení, již jest blízko naše vykoupení, slyš naše plesání, uděl požehnání. Dej, ať k svému spasení slavnost Tvého vtělení zbožným srdcem rozjímáme a tobě díky vzdáváme. Dej nám Tebe milovat, příklad Tvůj následovat, v hříchy nám padnout nedej, v nebi věčnou slávu přej. Bud' Tobě čest, chvála věčná vzdána, Kriste, ježž zrodila čistá Panna, Tobě se klaníme v každé době, uveď nás po smrti všechny k sobě.“

Děkuji všem zpěvákům chrámového sboru za jejich obětavou a tvůrčí práci během uplynulého roku. Bohu díky za požehnání a společně strávené chvíle.

Hana Bořilová

Úterý 25. prosince ve 14:30 hodin, kostel svatého Prokopa

Jesličková pobožnost

Pobožnost u jesliček nejen pro mládež farnosti. Zpěvem doprovází **schola farnosti svatého Prokopa**.

Středa 26. prosince v 15:00 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Modlitba dětí u jesliček

Děti předvedou vánoční hru „**Miriam**“. Zpěvem doprovází **malá i velká schola klášterní farnosti**.

Středa 26. prosince v 18:00 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Zpívej v čase vánočním

Na letošní vánoční koncert **chrámového sboru FONS** vás srdečně zveme do Baziliky Nanebevzetí Panny Marie ve Žďáře nad Sázavou 2.

Pátek 28. prosince od 9:00 hodin, sraz u baziliky Nanebevzetí Panny Marie

Vánoční pouť klášterní farnosti do Olešnice, Blanska a Adamova

Na tradiční vánoční pouť se vydáme na svátek Mláďátek v pátek 28. prosince v 9:00 od kláštera. Cílem letošní pouti bude farní kostel v Olešnici, kde si prohlédneme nový Betlém z Betléma a pozdravíme zbrusu nového pana faráře Pavla Lazárka. Odtud pojedeme do Blanska, bývalého působiště otce Vladimíra, a v kostele svatého Martina se setkáme se současným správcem farnosti otcem Jiřím Kaňou. Spolu s ním se vydáme do nedalekého Adamova, kde si prohlédneme unikátní vyřezávaný „Světelský oltář“. Tento gotický oltář je částí původního oltáře z rakouského cisterciáckého kláštera v Zwettlu a v nedávné době byl zcela zrestaurován. Program bude pestrý, a tak už dnes zveme všechny farníky – především děti, mládež a rodiny.

Pátek 28. prosince, Semmering-Stuhleck a Hirschenkogel

Jednodenní lyžařský zájezd do rakouských Alp

Farnost svatého Prokopa a farnost svatého Václava v Křižanově pořádají jednodenní lyžařský zájezd do rakouských Alp, oblasti Semmeringu a Hirschenkogelu, která leží zhruba 80 kilometrů jihozápadně od Vídně. Předběžná cena bude za dopravu autobusem 400 Kč a za skipas zhruba 32 euro (studenti, děti a rodiny mají slevu). Přihlásit se můžete u otce Tomáše Holého na telefonu 566 625 943 nebo na e-mailu prokopzr@seznam.cz. Srdečně vás zveme, podrobné informace budou oznámeny.

Pátek 28. prosince v 15:30 hodin, kostel svatého Prokopa

Vánoční koncert pěveckého sboru Svatopluk

Pro křesťany znamenají vánoce především pocit radosti z příchodu Spasitele. Odedávna se tato oslava narození Mesiáše umocňovala společným prožitkem hudby. Pěvecký sbor Svatopluk ze Žďáru nad Sázavou tradičně připravil vánoční koncert, jehož ústředním mottem je „Radujme se všichni v Pánu“. Ke spolupráci jsme letos pozvali **Tišnovský komorní orchestr** doplněný o hudebníky ze žďárského regionu a sólisty **Martinu Macko**, profesorku zpěvu konzervatoře P. J. Vejvanovského v Kroměříži, a **Leo Mariana Vodičku**, sólistu Státní opery Praha.

V programu zazní vánoční hudba starých mistrů až po současné moderní autory. Srdečně zveme všechny posluchače s přáním pěkného duchovního zážitku.

Mgr. Jan Lán

Úterý 1. ledna v 17:00 hodin, Náměstí Republiky

Vítání Nového roku

Chrámový sbor FONS s radostí přijal pozvánku města na předohňostrojové zpívání na Náměstí Republiky.

Sobota 5. ledna v 18:00 hodin, kostel svatého Prokopa

Neděle 6. ledna v 9:05 hodin, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Václav Mýtný: Česká vánoční mše

Na slavnost Zjevení Páně doprovodí sobotní večerní mši ve farnosti svatého Prokopa a nedělní ranní mši v klášterní farnosti **chrámový sbor klášterní farnosti** s Druhou vánoční mši dr. Jaroslava Máchy. Václav Mýtný (1749 – 1791) byl frenštátský kantor a současně ředitel – rektor – kostelního kůru. Líbily se mu místní valašské koledy, které byly zpívány při takzvané jitřní mši, ovšem bez ohledu na liturgický smysl jednotlivých částí mše svaté. Rozhodl se tedy ze zdejších koled, které upravil, zkomponovat pastýřskou mši. Se svým nápadem se svěřil jen školnímu pomocníku Hilšerovi. Na díle pracoval od srpna do listopadu roku 1777. V prosinci pak provedl nácvik s orchestrem a zpěváky. Premiéra se uskutečnila na vánoce roku 1777 za faráře Františka Gabriela Graffa.

Neděle 6. ledna v 10:30 hodin, kostel svatého Prokopa

Dětský pěvecký sbor Kvítek z Dačic (doprovod mše svaté)

Neděle 6. ledna v 15:30 hodin, kostel svatého Prokopa

Koncert dětských pěveckých sborů Kvítek a Žďáráček

Na slavnost Zjevení Páně doprovodí ve farnosti svatého Prokopa ranní mši svatou v 10:30 hodin **dětský pěvecký sbor Kvítek z Dačic**. V 15:30 hodin vystoupí v kostele svatého Prokopa na společném koncertě dětské pěvecké sbory Kvítek pod vedením Vítězslava Hergesela a jejich hostitelé ze sboru Žďáráček pod vedením Dany Foralové. Zazní barokní a renesanční vánoční písně, lidové koledy, vánoční spirituály a několik částí pásma Benjamina Brittena Slavnosti koled. Na klavír doprovázejí Nonna Piňosová, Blanka Henzlová a Martin Poledna.

Neděle 13. ledna v 18:00 hodin, kostel svaté Kunhuty v Novém Městě na Moravě

Tříkrálový koncert

Schola svaté Kunhuty vystoupí na koncertě pořádaném Oblastní charitou Žďár nad Sázavou a Římskokatolickou farností v Novém Městě na Moravě na poděkování všem koledníkům, dobrovolníkům a dárcům za jejich obětavou práci a štědrost. Více informací na www.zdar.charita.cz.

Kalendář akcí na zimu a jaro 2007/2008

Pátek 18. ledna od 19:00 hodin, Dům kultury Žďár nad Sázavou

Společenský ples Kolpingova díla, BiGy a SŠG A. Kolpinga

V pátek 18. ledna 2008 od 19:00 hodin se v Domě kultury ve Žďáře nad Sázavou koná oblíbený Společenský ples Kolpingova díla ČR, Biskupského gymnázia a Střední školy gastronomické Adolpha Kolpinga.

Sobota 19. ledna od 9:30 hodin, kostel svaté Kunhuty v Novém Městě na Moravě

Děkanský formační den

Připravujeme další formační vzdělávací kurz pro naše děkanství. Tentokrát bude program pro naše varhaníky, vedoucí schol a dirigenti sborů a také pro lektory, kteří chtějí zkvalitnit přednes Božího slova při liturgii. Kurz začne v 9:30 hodin v kostele svaté Kunhuty v Novém Městě na Moravě a setkání bude pokračovat v místním kině. Konec programu je plánován kolem 15:00 hodin. K účasti srdečně zvou P. Jakub Holík a P. Vladimír Záleský.

Pondělí 31. března – úterý 1. dubna, bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Duchovní obnova s otcem Eliasem Vellou

Duchovní obnova s otcem Eliasem Vellou začne v pondělí 31. března odpoledne a bude pokračovat v úterý 1. dubna opět odpoledne. Celý program bude probíhat v klášteře; promluvy v křížové chodbě a bohoslužby v bazilice Nanebevzetí Panny Marie.

Přehled pravidelných akcí v obou farnostech

Příprava na svátost biřmování

Motto: „*V nebi se Bůh nebude ptát, co jste měli z náboženství, ale co jste měli ze života.*“ Pavel Kosorin

Přípravu jsme zahájili společně pro obě farnosti – v sobotu 3. listopadu se zcela zaplnila křížová chodba. Dá-li Pán, společně také přijmou biřmovanci obou žďárských farností svátost biřmování – snad v září 2008.

Katecheze ve farnosti Nanebevzetí Panny Marie v klášteře se konají vždy v 18:00 hodin v křížové chodbě:

Sobota 15. prosince 2007

Věřím v Boha Otce

Sobota 12. ledna 2008

Věřím v Ježíše Krista

Sobota 26. ledna

Věřím v Ducha Svatého

Sobota 9. února

De Deo Trino – O Bohu v Trojici

Pátek 22. února	Liturgický rok
Sobota 8. března	Úvod do svátostí

Katecheze ve farnosti Žďár nad Sázavou 1 se konají vždy v 16:30 hodin v kostele svatého Prokopa:

Sobota 15. prosince 2007	Člověk je schopen spojení s Bohem
Sobota 12. ledna 2008	Bůh přichází vstříc člověku
Sobota 26. ledna	Člověk odpovídá Bohu
Sobota 9. února	Věřím v Boha Otce
Pátek 22. února	Věřím v Ježíše Krista
Sobota 8. března	Věřím v Ducha svatého

Biblické hodiny

Setkávání zájemců o hlubší poznání Božího slova pokračuje v křížové chodbě klášterské fary jednou za měsíc – vždy v sobotu v 19:00 hodin. Probíráme starozákonní knihu Jozue. Od začátku Roku svatého Pavla budeme studovat postupně všechny listy svatého Pavla. Nejbližší termíny biblických hodin: 22. prosince 2007, 26. ledna 2008, 23. února, 29. března.

Modlitby matek

Společenství „Modlitby matek“ se požeňnaně rozběhlo. Ženy se schází k modlitbě v klášteře vždy jednou za měsíc – většinou třetí sobotu v měsíci v 17:00 hodin. Všechny maminky jsou stále zvány.

Kláster v běhu dějin

Přednášky v cyklu „Kláster v běhu dějin“ se v roce 2008 vrátí opět do doby postní. Vždy v neděli po křížové cestě bude jedinečná příležitost poznat vzácná místa a díla žďárského kláštera. Postupně budeme objevovat krásu oltářního obrazu mistra Willmanna, Santiniho schodiště, relikviáře svatých jako dědictví po cisterciácích, vzácné varhany mistra Siebera a další více či méně známé podoby kláštera.

Misijní klubko

Každý z nás může přispět k tomu, aby ostatní lidé cítili, že o ně má někdo zájem. Takové zjištění určitě zahřeje u srdce, přinese radost. Jsem ráda, že jsou to právě děti, které umí pomoci druhým. Misijní klubko ve farnosti Žďár nad Sázavou 2 pracuje od roku 2005 a tvoří ho děti, které staví MOST (modlitbou, obětí, službou, tvořivostí). Aktivně tak pomáhají svému okolí i dětem celého misijního světa a patří do Papežského misijního díla dětí. Zavazují se, že se denně pomodlí Zdravas Maria, pravidelně šetří pro děti v misiích. Zasévají semínka Boží lásky a dobra. Každý měsíc usilujeme také o hlubší poznání Písma Svatého.

Danka Strejčková

Modlitební společenství mládeže ve farnosti svatého Prokopa

Začátkem letošního školního roku bylo ve farnosti svatého Prokopa založeno nové „spolčo“ – modlitební společenství středoškolské mládeže. Jeho vznik byl spojen s přednáškou několika účastníků Celostátního setkání mládeže v Klokotech u Tábora, kteří, dalo by se říct, zastupovali na tomto setkání naši farnost, a následně se podělili s těmi, kteří se nemohli z nejrůznějších důvodů zúčastnit, o své zážitky a podali o celé akci svědectví formou vyprávění a prezentace. Již na této přednášce bylo vidět, že zde je spousta mladých lidí, kteří mají zájem žít aktivním duchovním životem a takové „spolčo“, které jim v tom může pomoci, uvítají.

Působení tohoto společenství pod vedením kněze je jedna z forem praktické pastorace v naší farnosti – v tomto případě orientovaná směrem k mládeži. Jak vypadá takové běžné setkání? Nejedná se samozřejmě jenom o modlitbu. Studenti se věnují čtení a výkladu Bible, diskutují, pracují ve skupinkách, řeší se nejrůznější problémy a klíčové otázky, hrají se hry. Každé setkání má předem stanovené téma. Asi dvacet studentů se schází každý druhý pátek po mši svaté na faře. Dveře do tohoto společenství jsou otevřeny pro každého.

Přeji tomuto nově vzniklému „spolču“, aby nefungovalo jenom pro uspokojování duchovních potřeb jednotlivců a neposkytovalo jim pouze levný pocit duchovního naplnění, ale aby bylo centrem, ze kterého vychází síla a motivace pro konání dalších všeobecně prospěšných činností.

Marek Janů

Přehled dalších plánovaných akcí

Jarní a podzimní pouť do Řecka

Po stopách svatého Pavla a ke hrobu svatého Ondřeje

Protože se blíží Jubilejní rok svatého Pavla, připravujeme pouť ve dvou termínech s podobným program a stejnou cestovní kanceláří CK Awertour. První je naplánována na 2. – 12. dubna 2008 jako pouť farností Herálec a Žďár 2 – klášter. V podzimním termínu půjde o pouť žďárského děkanátu a pravděpodobně ji bude doprovázet pan děkan otec Jan Daněk. Ta se uskuteční, dá-li Pán, od 17. do 27. září 2008. První termín je již obsazen, na druhý je možné se přihlašovat. Cena je 8 000 Kč; v ceně je cesta autobusem, jedna cesta lodí z Itálie do Řecka, dva noclehy v hotelu a 5 nocí v apartmánech. Program a další potřebné informace jsou k dispozici na našich nástěnkách.

Farní putovní tábor pro mládež a děti od 11 let

České středohoří a Děčínské skály: 6. – 12. července 2008

Základnu budeme mít v bývalém kněžském semináři v Litoměřicích. V neděli večer si prohlédneme celé Litoměřice – pomůže nám k tomu dobrodružná hra. Protože v té době už bude Rok svatého Pavla, budeme putovat „od Pavla k Pavlovi“, začneme návštěvou litoměřického biskupa PAVLA Posáda. V pondělí vyrazíme přes

---

Úštěk do kopců Českého středohoří. A cesta povede kam? Na sever... Hlavním cílem budou Děčínské skály a návštěva Šluknova, kde se setkáme s místním knězem a misionářem PAVLEM Procházkou. Na tyto dny se už dnes těší celý tým: Martin, Blanka, Zlata, Petr, Káťa, Karel, otec Vladimír a další.

10. expedice mládeže – Moldávie 2008

„Propadl jsem zvláštní chorobě, kterou jsme my, kteří jsme jí postiženi, nazvali karpatskou nemocí. Zdá se, že je nevyléčitelná. Jeden z mých dobrých přátel ji vystihl pozměněnou antickou větou: Kdo se jednou napil z karpatské studánky, musí se tam vracet navždy.“ Julius Komárek – Lovy v Karpatech

Expediční realizační tým zve mládež starší 16 let na 10. expedici do zřejmě nejchudší země Evropy, do země kam nejezdí takřka nikdo... Moldávie! Jedním z důvodů je objevit v této postsovětské zemi krásu, o které ještě zbytek Evropy nic neví. Důvodů je ovšem mnohem víc. Karpatské toulání nás čeká na začátku a na konci výpravy. Cestou do Moldavské republiky přejdeme pěšky „Klášterní hory“; nohy si odpočinou až na moldavských planinách. Nakonec opět rumunské hory – Ceahlau. Cena: 4 500 Kč. V ceně je zahrnuta doprava, přípravný víkend, celá strava.

Na výpravu se vydáme, dá-li Pán Bůh, v neděli 20. července 2008 v 16:00 z Brna. V noci přejedeme Maďarsko a budeme pokračovat Rumunskem. Průsmyk Tihuta s největším osídlením medvěďů v Evropě a hojným výskytem vlků určitě láká k první větší zastávce, skoro i k noclehu, minimálně však k výhledům na hřebeny Bukoviny. V pondělí večer bychom měli být u prvního cíle cesty – v podhůří „Klášterních hor“ – Obecina Mare. Úplný východ a úplný sever rumunské Moldávie – konec světa.

V některé z rumunsko-ukrajinsko-cikánských vesnic necháme krásnou Scanii, a ponecháme tam také naše řidiče-kamarády, aby „ukázali, co umí“. Pokud jim vystačí „padárky“ na dva dny, tak je tam najdeme, až se vrátíme z kopců. Nás mezitím čeká přechod od kláštera Putna do Sučavice. Malované kláštery, modlitba, večerňaja, útreňaja, pravoslavné požehnání archimandrity... Na cestě k rumunsko-moldavské hranici navštívíme asi nejpěknější město Moldavska – Iasi (Jasy). V době, kdy Jasy bylo knížecím městem, byla Bukurešť pouhým tržištěm. Po modlitbě u hrobu svatého Parašivy z Epivatu se pokusíme řádně překročit řeku Prut a státní hranici do Moldavské republiky. V pátek 25. července bychom chtěli navštívit jeden z nejstarších mužských pravoslavných klášterů v Caprianě. To už bude blízko k dalšímu cíli – městu Orhej, kde je klášter vysekaný do skály v údolí řeky Raut.

Hlavní město Kišinev navštívíme v neděli a odpoledne odjedeme na jih země do autonomní oblasti, kde žijí potomci Turků. Ti tvoří většinu obyvatel měst Comrat a Ceadar-Lunga. To bude na levém břehu řeky Prut asi stačit, a tak se vrátíme na rumunskou stranu. Do hor Muntii Ceahlau se vydáme v závěru expedice; nevysoké, ale divoké čáhlavské bělozrné hory s krákáním krkavců. Celou posádku se pokusíme dát zase do kupy, aby všichni byli doma ve čtvrtek 31. července. Přihlášení karpatské tuláci se poprvé sejdou na „Kondičním víkendu“ od 23. do 25. května 2008.

Ohlédnutí za událostmi roku 2007

Březen 2007, Svatá země

Děkanská pouť do Svaté země

Termín dlouho očekávané pouti do Svaté země jsme několikrát museli posunout – především kvůli napjaté politické situaci na Blízkém východě. Zájem byl veliký, a tak se zrodil nápad uspořádat pouť s CK Awertour pro celý žďárský děkanát. Dne 20. března 2007 večer se všech 108 poutníků přepravilo na bratislavské letiště, kde jsme se poprvé setkali s našimi průvodci, slovenskými kněžími Martinem Mojžišem a Míro Labáčem. Na dráhu v Tel Avivu dosedlo naše letadlo brzy ráno a hned po odbavení nás čekaly izraelské autobusy s palestinskými řidiči a také příjemné počasí. Ten den u nás na Vysočině napadlo asi 40 cm sněhu, ve Svaté zemi vše kvetlo.

První den jsme navštívili Ain Karem a slavili první společnou mši svatou, u Zdi nářků jsme se připojili k modlitbě, prohlédli si večeraadlo a večer se ubytovali v Betlémě. Betlému patřil také následující den: Pole pastýřů, kde uprostřed jarní přírody zajímavě zněly naše koledy, karmelitánský klášter a mše svatá v bazilice svaté Kateřiny s poutí k místu narození Páně byly vrcholem dne. Třetí den pouti jsme zahájili na Olivové Hoře a na místě Ježíšovy agónie v Getsemanech. Potom směřovaly naše kroky do chrámu Nanebevzetí Panny Marie, Betánie ke hrobu Ježíšova přítele Lazara a také na Yad Vashem k památníku holocaustu. Čtvrtý den začal obnovou křestních slibů ve vodách Jordánu. Dále jsme pokračovali na Horu blahoslavenství, kde jsme slavili mši svatou. Před plavbou po Genezaretském jezeře jsme ještě navštívili Kafarnaum a Tabghu. Pátý den pouti patřil Haifě s horou Karmel. Pak už jsme směřovali k Nazaretu – navštívili jsme baziliku Zvěstování a těšili se na výstup na horu Tábor. V podvečer mnozí manželé obnovili své manželské sliby v Káni Galilejské a oslavili to přípitkem dobrého vína. Na neděli 25. března připadla slavnost Zvěstování Páně, kterou jsme prožili na tom nejvhodnějším místě. Z Nazaretu jsme přešli opět do Judska a zastavili se až v Jerichu a na kraji Judské pouště v Kumránu. Sedmý den začal velmi silným zážitkem – slavením mše svaté v poušti. Ve znamení pouště byl i celý den – následovala prohlídka pouštní pevnosti Masada a menší skupina se vydala několik kilometrů do nitra pouště. Koupání v Mrtvém moři je vždy příjemná atrakce – zvláště když jsme vybrali tu čistější část moře. Potom nás již čekala cesta na egyptskou stranu hranice. Ubytovali jsme se u svaté Kateřiny pod horou Sinaj. Vstávalo se brzy – již po 2. hodině ranní jsme v proudu poutníků začali vystupovat na Mojžišovu horu. Za námahu i zimu jsme byli odměněni úžasným východem slunce a krásou celého červeného pohoří. Devátý den vrcholila naše pouť celodenním programem v Jeruzalémě; vše směřovalo k modlitbě v bazilice Božího hrobu. Desátý den byl dnem loučení. Poslední mše svatá v Betlémě, poslední pozdravy palestinského podnikatele Antonyho, poslední pohledy z okna autobusu. Předě všemi poutníky se otevíral Svatý týden.

Kráce z klášterské farní kroniky

Červenec 2007, Chodsko

2. putovní tábor – Český les 2007

Putovní tábor v roce 2007 dostal za cíl poznat Chodsko, kraj okolo Domažlic. V čele s otcem Vladimírem nás letos vyrazilo do přírody o něco víc, připojili se k nám Luboš a Matouš z Herálce. O technické záležitosti se výborně postarala rodina Bořilova a Řetických.

V sobotu 7. července jsme vyjeli vlakem ze Žďáru do Prahy. V Domažlicích na nás po šestihodinové cestě čekal P. Libor Buček, žďárský rodák a místní kaplan. Večer jsme strávili na domažlické faře, která nám poskytovala spoustu zábavy, od ping-pongu po kulečnick. V neděli jsme po mši svaté vyrazili do Kozinova statku, který je typickou stavbou Chodska. Ten den nám také Libor ukázal historické centrum Domažlic, a to jak z výšky, tak i z podzemí. Večer jsme za zpěvu ponocného přivítali zbytek naší sestavy. Nezapomněli jsme si sbalit krosny na další den a vyházet nepotřebné věci (jak se později ukázalo, někteří vyhodili i to, co neměli) a naopak najít ty, bez kterých se správný horal neobejde.

Další den ráno jsme konečně vyrazili do přírody. Začali jsme poněkud zostra, a to výstupem na nejvyšší horu Českého lesa, Čerchov (1042 m n. m.). Předtím jsme ještě navštívili pár vesniček a kostelíků. Blížil se večer, tak jsme sešli o pár set metrů níže a rozbili stany. Gulášová polévka nám u ohně chutnala naprosto báječně, kdo nebyl na horách, nepochopí.

Ráno jsme více či méně rozlámaní a ztuhlí sbalili stany a dali se na další cestu. Po červeně jsme došli ke Starému Herštejnu, což má být zřícenina, ale díky neuvěřitelnému přívalu deště si z toho pamatují jen jedno – vodu, vodu a ještě vodu.

To jsme ještě odhodlaně pokračovali dál v chůzi. Trasa vedla do Poběžovic, kde se počasí umoudřilo a vysvitlo sluníčko. Tady se ukázalo, jak koho déšť zaskočil. Ne že by chyběla dobrá nálada... U večere jsme se radili, co dál. Někteří už měli dost nepohody a promočených pohorek a toužili po teple fary. Našli se i takoví, kteří chtěli v přírodě zůstat i přes problémy, ale protože jsme jedna parta, tak jsme společně vyrazili zpět do Domažlic. Plyne z toho poučení, že na hory se nemůže v teniskách. Asi po 10 km jsme nasedli na vlak a za tmy dorazili na faru.

Ve středu jsme jeli autobusem do Horšovského Týna, kde jsme toto město poznali po kulturní stránce. Zpět jsme došli pěšky. Nechyběly botanické zastávky, požívání moruší a návštěva posledního nevylopučeného kostelíku na Domažlicku. Za celý puťák jsme ušli necelých 80 km. Čtvrtek byl den odjezdu, balení a úklidu fary. Velký dík na závěr patří P. Liborovi za odvalu, se kterou nám poskytl faru, a všem organizátorům i účastníkům za výbornou partu. Těšíme se na další společně prožitě dny s krosnou na zádech.

Lukáš Páša Bořil, účastník

Červenec 2007, Rudíkov a Benetice

Letní tábory prokopské mládeže

Děti a mládež z naší farnosti mají mnoho možností, jak mohou trávit volný čas během roku i o prázdninách. Kromě pravidelných schůzek, setkání a různých výletů připravujeme tradiční víkendové pobyty a letní tábory. Letos jsme opět zorganizovali pro děti a mládež nejen z naší farnosti dva víkendové pobyty a dva letní tábory. Předposlední víkend v dubnu byl určený mládeži od 5. třídy a společně jsme jej strávili na faře ve Sněžném. Následující víkend jsme odjeli s mladšími dětmi do Bohdalova.

Třešničkou na dortu bývají letní tábory. Tábor pro děti do 5. třídy se letos konal v Rudíkově. Zde jsme využili dobře vybavené fary, která nám poskytla kvalitní zázemí pro vaření i nocleh. Další výhodou byla velká farní zahrada s hřištěm, kde se děti dosytosti vydováděly a zahrály nespočet her. Tábora se zúčastnilo 25 dětí. Táborníci, jako lovci mamutů, měli za úkol nasbírat co nejvíce bodů ze soutěží, které pro ně připravili vedoucí. Lovcům mamutů se dařilo, a proto za odměnu na závěr chaloupky dostali kromě sladkostí také opravdového mamuta. Avšak z praktických důvodů už naporcovaného ve formě špekáčků, které si opekli u táborového ohně. ☺

S teenagery naší farnosti jsme se vydali na sedmidenní tábor do Benetic. Společně jsme strávili týden v malebném prostředí přírodního parku Třebíčsko.

Úkolem táborníků bylo vyvést co nejvíce Izraelitů z Egypta. Účastníci soutěžili ve třech skupinách a úspěšně překonávali nástrahy deseti egyptských ran. Kromě soutěží a her jsme také pořádali výpravy do okolí. Viděli jsme 600 let starý Velký javor u obce Věstoňovice, největší ciferník hodin na evropském kontinentu na věži kostela svatého Martina v Třebíči, dále potom baziliku svatého Prokopa a navštívili jsme krásný zámek v Jaroměřicích nad Rokytnou. Také jsme si nenechali ujít příležitost přespat v přírodě pod širým nebem. Zajímavá byla i hra o přežití, kdy si skupinky musely najít suroviny ukryté po okolí a poté si sami v kotlíku na ohni uvařit oběd. V sobotu za námi přijelo několik dobrých kamarádů, se kterými jsme společně zažehli večerní táborák. V neděli jsme se zúčastnili mše svaté v místním kostelíku svatého Marka. Po obědě jsme vše uklidili a vydali se na cestu domů. Každý si odvezl vlastnoručně vyrobené batikované tričko na památku na tábor v Beneticích.

Na webových stránkách **zdar.signaly.cz** se můžete podívat nejen na fotografie z táborů. Na příští setkání se za všechny vedoucí těší

Petr Janů

Červenec 2007, Sicílie

IX. expedice mládeže, Sicílie 2007

Cílem letošní, v pořadí již deváté diecézní expedice mládeže, byla nejjihnější část Itálie a především Sicílie. Také letos se vydalo na cestu 44 nadšenců pod vedením otce Vladimíra Šagiho a zkušeného týmu na třináctidenní putování. Naše cesta začala v neděli 15. července jako každý rok prosbou o požehnání v brněnské katedrále.

První zastávkou bylo poutní místo Assisi. Zde jsme poprvé naplno pocítili tíhu tropického horka. Z Assisi jsme pokračovali dál v cestě na jih směrem k Sicílii. První nocleh jsme domluvili s místním barmanem v parku starého cisterciáckého kláštera ve Fossanově. Usinali jsme takřka pod okny cely, kde kdysi usnul naposledy svatý Tomáš Akvinský. Další poutní zastávkou byl benediktinský klášter Monte Cassino. Cestou na jih Itálie se zvyšovala teplota a počet lesních požárů...

První sicilskou výpravou, kterou jsme podnikli, byla pouť k Černé Madoně do Tindari. Cesta ke svatyni na skalnatém břehu moře byla krásná i úmorná. Stále jsme si zvykali na místní teploty a zaháněli žížeň plody všudypřítomných opuncí.

Ostrov jsme začali objevovat po severním pobřeží směrem na západ až k národnímu parku Madonie, ve kterém jsme měli naplánované celodenní putování k hoře svaté Kateřiny. Po nádherné výpravě pohořím Madonií, jsme se trochu ožehnutí sluncem rozhodli prchnout před dusným vedrem palermského pobřeží. Útočištěm se nám stalo městečko albánské menšiny – Pianna del Albanesi. Takřka noční setkání s místními skauty ve chvíli, kdy už jsme zvažovali noc v autobuse, nás zachránilo v pravý čas. Albánská komunita nám poskytla skautský dům, bohatou snídani a veliké otevřené srdce. Na místní radnici i kostele vlály albánské vlajky a my bychom se toho rádi dozvěděli více o tomhle zvláštním světě uprostřed sicilských kopců. Ale nezbývalo než se vrátit do Palerma.

Z Monreale si každý odvážel jiné zážitky: někdo zastavoval splašenou sicilskou dopravu, aby projel autobus ze slepé uličky, někdo si za euro koupil dřevěnou hračku, aby se zbavil marockých trhovců. Ale většina si bude pamatovat úžasnou katedrálu! Celé odpoledne až do večera jsme v parných uličkách Palerma prohlíželi zaprášené paláce a nasávali zvláštní atmosféru „městečka Palerma“. Spát se tam ale nedalo. Azyl nám tentokrát poskytl kněz a profesor patologie z Agrigenta – Don Vincenzo. Ten nás velmi ochotně ubytoval v jedné vesnické škole jeho farnosti. V této vesničce jsme společně s místními slavili nedělní mši svatou. Jelikož teplota dosáhla úctyhodných 46 °C ve stínu, chladili jsme se několika kyblíky zmrzliny, které jsme dostali od místních farníků, a pak celý zbytek dne na nádherné pláži u moře, blízko rozvalin domu, kde bydlel filozof Eneakles.

Opouštěli jsme jižní pobřeží a blížil se hlavní cíl – Etna. Po zastávkách v „Údolí chrámů“, Valle dei Templi, a pouti do baziliky Panny Marie v Syrakusách jsme zamířili k jižnímu úpatí sopky Etny. Zde jsme se utábořili přímo na parkovišti ve výšce 1900 m n. m. u východního bodu lanovky. Před spaním si nás ještě prohlédla eskorta karabiníků a toulavá liška a pak už jsme usinali se zvláštní sopečnou vůní na chřípí...

Další den nás čekal výstup k vrcholu, k hlavním kráterům Etny ve výšce 3345 m n. m. Při výstupu na Etnu jsme se rozdělili na několik skupin. Někdo si kousek pomohl lanovkou, někdo terénním autokarem, jiná skupina vsadila na průvodce a někdo vsadil na své nohy, mapu a trochu štěstí. Cesta nebyla snadná díky neustálému sopečnému prachu a prudkému stoupání po ztuhlé lávě, ovšem pohled do dýmajících kráterů za tu námahu rozhodně stál. Při noční koupeli v Katánii jsme v čistém moři spláchli černý sopečný prach a pak už jsme v Messině čekali na trajekt, kterým jsme opustili Sicílii. Pod poklidným Vesuvem jsme ještě navštívili město Ercolano, které bylo kdysi pohřbené pod sopečným prachem a lávou. Poslední nocleh nás čekal nedaleko Říma, poblíž Castel Gandolfa v úžasném trapistickém klášteře. Poutí ke hrobům svatých apoštolů jsme chtěli za vše poděkovat – a bylo za co děkovat!

Jiří Gregor a P. Šagi

Srpen 2007, Tábor-Klokoty

Celostátní setkání křesťanské mládeže

Po pěti letech se konalo další celostátní setkání mládeže, a tak se jedna banda ze Žďáru od svatého Prokopa rozhodla, že vyrazí nejen za duchovní obnovou do Tábora-Klokot.

České dráhy pro nás vypravily dokonce zvláštní vlak (asi aby ostatní cestující jinam jízdu v pořádku přežili). A tak jsme se v pondělí 13. srpna sešli kolem polední

---

hodiny na nádraží s napěchovanými krosnami a taškami až k prasknutí. Z naší farnosti jelo 18 „vyvolených“, ale na nádraží nás bylo víc (děcka z okolních farností). V určenou hodinu jsme nastoupili do vlaku a frčeli jsme směr Tábor (no, spíš jsme se kodrcali). Cesta trvala asi 5 hodin. To byste nevěřili, jak se ve vlaku potí sedačky☺

Po příjezdu nás pořadatelé v slušivých oranžových tričkách moc nepotěšili. Museli jsme táhnout svá zavazadla od nádraží přes celý Tábor až na kopec do Klokot. Ufff! V Klokotech jsme dostali visačku se jménem, kterou jsme museli mít všude s sebou. Když jsme se dozvěděli, že bydlíme až v Sezimově Ústí, což bylo půl hodiny cesty autobusem z Klokot, moc nadšení jsme nebyli. Rychle jsme se vyrazili ubytovat, abychom stihli večerní zahajovací program, který jsme nakonec stihli až od druhé půlky. Ale aspoň něco. Po programu jsme se vrátili do školy na ubytovnu, kde tekla jen studená voda, a šli jsme spokojeně spát.

Další dny byly dopoledne na programu většinou katecheze nebo mše. Oběd nám po prvním špatném dojmu docela zachutnal, a tak kluci doplňovali své obvyklé dávky sóji, na kterou byli zvyklí z jiných jídel, sójovými řezy. Odpoledne jsme si mohli vybrat ze široké škály přednášek a koncertů. Dále jsme mohli navštívit výtvarné dílny, zahrát si hry nebo si zasportovat. Organizování sportovních aktivit se s velkou chutí ujali naši hoši. Měli na starost lanové aktivity a námi holkami velmi „oblíbené“ lodičky.

Myslím si, že si každý z jakéhokoliv povídání (přednášky nebo katecheze) odnesl hodně. Nutilo nás to přemýšlet sami nad sebou, nad svým životem, ale i nad životem druhých. Toto setkání bylo opravdu pohlazení po duši.

Na setkání samozřejmě nechyběla ani sranda. Při oblíbených informacích se každý smál, a to hlavně díky Igráčkovi, který každé informace doprovázel svým „tancem“ s osobitou choreografií. Hledání míst, kde se konaly přednášky, a cestování autobusem (který jsme našťastí měli zadarmo) po městě bylo taky docela vtipné. Nevzpomínám si, kdy jsme našli místo naší vybrané přednášky na první pokus. To bude asi tím, že se to nikdy nestalo.

Nesmím opomenout ani skvělý koncert pro Haiti, který se konal ve středu. Vystoupil na něm Richard Čanaky (SK) a Rebecca St. James (USA), která přijela i se svými bratry. Zpívá fakt dobře a hlavně má super texty. Koncert jsme si maximálně užili.

V sobotu byla noční vigilie. Byla to modlitba se svíčkami a s nádhernou atmosférou. V neděli jsme se museli už ráno sbalit a odjet do Klokot na závěrečnou

---

mši, po které jsme odjízděli domů. Moc se nám nechtělo, ale co se dá dělat. Při setkání v táboře jsme se zase o něco víc přiblížili Bohu a prožili s ním krásné chvíle, také jsme tam potkali a viděli spoustu skvělých lidí. Byli to biskupové, kněží, přednášející, ale hlavně 6000 dalších mladých lidí, kteří milují Boha. A to je krásné. Byla tam suprová atmosféra a už se všichni těšíme, na další celostátní setkání mládeže.

Klárka Přichystalová

1. září 2006, areál zámku Dr. Radslava Kinského

Čtvrtá diecézní pouť rodin

V sobotu 1. září 2007 se v areálu kláštera konala již čtvrtá Diecézní pouť rodin. Při mši svaté povzbudil otec biskup malé i velké poutníky a po obědě čekal děti, mládež i dospělé bohatý program. Děti lákala především pohádková zahrada a lukostřelba a ti odvážnější si mohli vyzkoušet plavbu po Bránském rybníku – nejstarším v Česku. V bazilice probíhal program duchovní – svátost smíření a adorace komunity Emmanuel. Nechyběla ani hudba – v koncertování se vystřídal kapely Bethel a Bezefšeho. K prohlídce byla otevřena muzea a expozice v areálu, bazilika i poutní kostel svatého Jana Nepomuckého. Po 16 hodině se poutníci rozjeli zpět do svých domovů.

Po odjezdu poutníků však prostory baziliky a kláštera znovu ožily, neboť následoval další ročník Klášterní noci – noci plné umění, hudby i slova. Po derniéře expozice Muzea klavírů následovala disputace prorektora Univerzity Karlovy docenta Mojmíra Horyny a vedoucího Ústavu pro dějiny umění docenta Víta Vlnase nad odkazem architekta J. B. Santiniho. Následně zněly kostelem písně velkých pěveckých souborů Svatopluk a Otakar a tóny světově proslulé houslové virtuosky Gabriely Demeterové. Část programu s námi prožil také ministr kultury Václav Jehlička. Po půlnoci jsme v rajském dvoře ozářeném loučemi vyslechli myšlenku na dobrou noc a starobylý chorální zpěv Salve Regina.

Vypsáno z farní kroniky

Říjen 2007, Banát

Rumunský Banát

Jako každý rok na podzim, vydal se i letos P. Vladimír navštívit a povzbudit obyvatele několika českých vesnic v rumunském Banátu. Tentokrát se k němu

---

připojil také náš komorní sbor Fons, dvě řádové sestry františkanky a další farníci ze Zďáru a Herálce.

Po nepřilíš pohodlné noční cestě Maďarskem a severním Rumunskem jsme se v městečku Baile Herculane odměnili horkou koupelí v termálních pramenech. Prohlédli jsme si toto bývalé lázeňské městečko, z jehož slávy zbyla pouze torza kolonád, a pak cestou necestou, chvílku po silnici, chvílku po blátivé stezce, mířili jsme dále na jih, do města Orșová. Zde nám při hledání cesty k pravoslavnému klášteru svaté Anny ochotně poradil česky mluvící pán, který byl velmi potěšen setkáním se svými krajany. Podle jeho pokynů jsme potom v kopci našli krásný klášter s nádhernou vyhlídkou na Dunaj, který je v těchto místech už mohutnou řekou. Po modlitbě, písni a prohlídce kláštera jsme pokračovali v cestě podél řeky na východ. Minuli jsme do skály vytesanou hlavu dáckého krále Decebala a v soutěsece zvané Kazany, kde Dunaj dosahuje největší hloubky, jsme navštívili rozestavěný pravoslavný klášter. Zde nás uvítal a pohovořil s námi kněz, který na stavbě pracuje; sbor Fons ho povzbudil písni a jeli jsme dál. Šest kilometrů dlouhý, prudký a kamenitý úsek od Dunaje do Eibentálu potrápil některá auta a donutil jejich posádky k menší procházce.

V Eibentálu, první české vesnici, kterou jsme navštívili, nás pak přijaly místní rodiny, které nás ubytovaly a u nichž jsme ochutnali výborné speciality balkánské kuchyně. Po zpívané večerní mši svaté potěšil náš sbor Fons místní farníky svým prvním vystoupením. Poté nás přijal také zdejší otec děkan. Druhý den jsme po vydatné snídani vyrazili na dvacetikiletrovou cestu do Bígru, další české vesnice. Minuli jsme dnes již zavřené antracitové doly ve vesnici Baia Noua, vystoupili na nejvyšší kopec zvaný Kopřiva a nádhernou podzimní přírodou jsme doputovali do Bígru. Po mši svaté zde opět zazněly písně v podání našeho sboru. Druhý den ráno po mši svaté jsme navštívili místní základní školu, kde se dopoledne učí osm dětí prvního stupně a odpoledne mají vyučování starší žáci. Dětem zazpíval sbor Fons svoji oblíbenou píseň „Prší, prší“, načež skutečně začalo pršet a vytrvalý déšť nás provázel celou zpáteční cestu do Eibentálu. Naši hostitelé nám však útrapy z cesty vynahradili výbornou večeří a horkou pálenkou s medem.

Poslední den jsme po rozloučení s našimi milými a pohostinnými krajany vyrazili podél Dunaje zpět domů. Cestou nás ještě lákala česká vesnice Gernik, a tak jsme zde udělali zastávku s menší procházkou, návštěvou kostela a zkušebním spuštěním jednoho z vodních mlýnků. Další zastávka byla ve městě Temešvár, kde jsme měli krátkou noční prohlídku centra s katolickou a pravoslavnou katedrálou.

Dík za tuto vydařenou pouť patří P. Vladimírovi, sboru Fons, farníkům českých vesnic v Banátu, kteří nás přijali, ale i všem, kteří na nás a naše krajany v Rumunsku pamatovali ve svých modlitbách.

Zlata Součková

13. října 2007, Brno

Pout' do katedrály svatých Petra a Pavla

Při příležitosti Roku diecéze a 230. výročí založení brněnské diecéze zval otec biskup po celý rok jednotlivá děkanství do katedrály svatých Petra a Pavla v Brně, kde spolu s nimi slavil mši svatou. Poutníci z obou žďárských farností a mnozí další farníci ze žďárského děkanství navštívili brněnskou katedrálu v sobotu 13. října – byl to poutní den pro děkanáty Velké Meziříčí a Žďár nad Sázavou. Kromě bohoslužby měli poutníci možnost seznámit se s historií diecéze a katedrály a také si prohlédnout kryptu, věž chrámu, diecézní muzeum nebo si posedět u kávy. Děti měly připravené různé hry a aktivity na informačním centru.

Vladimír Záleský, foto Marek Přichystal

21. října 2007, Lomnice u Tišnova

Schola svatého Prokopa v Lomnici u Tišnova

Téměř před rokem byla schola farnosti svatého Prokopa ze Žďáru nad Sázavou pozvána do Lomnice u Tišnova, aby doprovodila zpěvem a hrou nedělní mši svatou. Pozvání otce Ervína Jansy, který před několika lety sloužil ve žďárské farnosti, schola bez váhání přijala. První vystoupení se místním farníkům natolik líbilo, že se P. Ervín rozhodl pozvat žďárskou scholu podruhé, a to 21. října letošního roku. Zpěváci byli příjemně potěšeni tímto pozváním a s nadšením ho přijali. Na mši svaté zazpívali písně, které někteří mohli slyšet na diecézním setkání mládeže v Brně,

hymnu tohoto setkání a další písně. Kromě doprovodu mše svaté využila schola tento výlet také k tomu, aby se mohla setkat se svým bývalým panem farářem a mohla chválit Pána Boha. Jejich snahu a úsilí ocenili lidé velkým potleskem, P. Ervín krásným slovem a výborným obědem a od Pána Boha je jistě čeká odměna v nebi.

Gabriela Krábková

---

24. listopadu 2007, Městské divadlo Žďár nad Sázavou

La Festa 2007

Festival, pořádaný místní jednotou Orla a finančně podpořený městem Žďár, byl zahájen krátce po druhé hodině za přítomnosti vzácných hostů: otce Tomáše Holého, starosty města Jaromíra Brychty a radního kraje Vysočina Jaroslava Huláka. Poté už moderátoři odpoledne, Lukáš Dvořák a Láďa Kotík, předali slovo prvním vystupujícím, kterým byl sbor Biskupského gymnázia. Následovala malá schola farnosti svatého Prokopa. Po ní přišla kulturní vložka v podobě tanečního vystoupení Anety Blahové z tanečního klubu Orel Telnice a poté soubor Paprsek z Jimramova.

V druhé sérii vystoupila schola z Nového Města na Moravě, poprvé v historii festivalu schola z Radešinské Svratky a také soubor LSDa z Lomnice u Tišnova. Neméně atraktivní potom byla i závěrečná část festivalu, kde se nejdříve představila už tradiční trojice, která se tentokrát stylizovala do podoby zvonařských dělníků. Zajímavým vokálním vystoupením navázal člen žďárské scholy, který zazpíval pod pseudonymem Blind Boys of Marian Prikop. Římskokatolický rock předvedli pánové ze skupiny Profesionálové. Tato skupina sdružuje členy 3 farností (Žďár Prokop a klášter a Nové Město). Festival zakončila velká žďárská schola a úplně na závěr tradičně zazněla píseň Na cestu s námi.

Během festivalu byla také možnost finančně podpořit pomocí DMS zpráv projekt Haiti. Poděkování patří všem, kteří se zasloužili o zdar této akce: žďárskému Orlu, skvělým zvukařům z firmy Votsalakia, všem souborům, scholám i vystupujícím, že dorazili, a nezbývá než se těšit na další ročník.

Ladislav Kotík

Ohlédnutí za činností v roce 2007

Střední škola gastronomická Adolpha Kolpinga

Střední škola gastronomická Adolpha Kolpinga ve Žďáře nad Sázavou je církevní škola, která ukazuje cestu mladým lidem při nelehkém hledání sebe sama, svojí vlastní identity a pravých životních hodnot. Pomáhá jim v získávání odborných znalostí a vede je v duchu základních křesťanských

a morálních hodnot. Pedagogové jsou k žákům maximálně vstřícní a jejich vzájemná komunikace je postavena na principech „otevřené školy“ – nejen ve vztahu k žákům, ale i k rodičům a široké veřejnosti.

Studium je zaměřeno na gastronomické obory. Žáci mohou po tříletém studiu získat výuční list v učebních oborech kuchař, číšník-servírka a cukrář-výroba. Pro studenty, kteří jsou nadaní a chtějí se dále zdokonalovat, je určeno dvouleté nástavbové studium v oboru společné stravování, které je zakončeno maturitní zkouškou.

Snahy školy o vytvoření optimálních podmínek pro moderní metody vzdělávání vedly k realizaci projektů *Ohrožená učňovská mládež* a *Handicapovaná mládež*, které zajistily studentům kvalitní vybavení a kulturní prostředí. V současné době se v prostorách školy dokončuje třetí projekt *Schola pro vita*. Tyto projekty financované ze zdrojů Evropské unie vytvořily ze školy bezbariérový multifunkční prostor, který slouží nejen studentům s různými druhy a stupni zdravotního nebo smyslového omezení. Handicapovaným žákům pomáhají ve zvládnutí jejich potíží kompenzační pomůcky (notebooky a neomezený přístup k internetu).

Jménem zaměstnanců a žáků školy
otec Tíšek a Daniel

Biskupské gymnázium

Biskupské gymnázium využilo v posledních třech letech příležitost podílet se na čerpání prostředků z evropských finančních pramenů a připravilo tři kvalitní projekty. Díky tomu se v průběhu těchto tří let změnila škola k nepoznání. Na prvním místě se změnilo prostředí. Je kultivované, pohodlné a celkově příjemné. Především je však **bezbariérové**. Vstup do budovy i pohyb po jejím interiéru dnes nečiní žádné problémy ani studentům vozičkářům.

Změnilo se vybavení školy. Technologie, jimiž je škola prošpikována, umožňují aplikovat ve výuce nejmodernější metody. Staré dřevěné tabule vystřídaly běloskvoucí plochy tabulí interaktivních, které pedagogům umožňují prezentovat učivo úplně jinými způsoby – s pomocí vizualizérů a dataprojektorů spojených s notebooky. Těmi jsou ve škole vybaveni všichni, kteří je potřebují. Hodně se změnilo i v přístupu pedagogů k jejich práci, ke studentům. Školu navštěvuje řada studentů, kteří vyžadují specifický přístup z důvodů různých zdravotních postižení. Pedagogové školy se systematicky připravovali na všechny aspekty práce s nimi. Osvojili si dovednosti s využitím výpočetní techniky, zvládli i psychologické prvky své práce. Maximálně se přiblížili ke svým studentům a ještě kvalifikovaněji a efektivněji tak mohou naplňovat požadavky kladené na moderní školu a na křesťanskou školu zvláště. To znamená vzdělávat a vychovávat mladou generaci ve vlídném, ale náročném a inspirujícím prostředí a připravovat ji na život ve světě sice složitým, zato však lákavém.

Období Adventu prožívá škola v atmosféře příprav na Živý Betlém, perspektivně i na o něco vzdálenější Pašijové hry. I to je součást našeho každodenního života na BiGy.

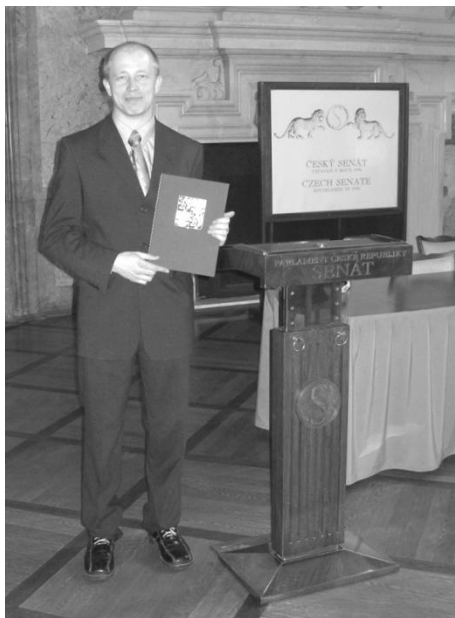
P. Tíšek, Daniel a všichni na BiGy

Kolpingovo dílo České republiky

V tomto roce slavilo Kolpingovo dílo České republiky významné jubileum – **15 let činnosti**. Toto občanské sdružení bylo založeno na ustavující schůzi dne 21. září 1992 a jeho sídlem se stal Žďár nad Sázavou. Od té doby až dodnes rozvíjí Kolpingovo dílo ČR bohaté aktivity v oblasti sociální, vzdělávací, spolkové a především pak při práci s dětmi a mládeží. Téměř 700 členů sdružených ve 32 Kolpingových rodinách (základních člancích Kolpingova díla, působících po celé ČR) se snaží ve svém volném čase dělat něco pro druhé. Organizují společenské, kulturní vzdělávací akce, sportovní a volnočasové aktivity pro děti a mládež a jsou tak pozitivním příkladem angažovaných občanů, kteří jsou základem zdravé občanské společnosti.

Šťastný Václav Dobrovolný právě převzal v Rytířském sále Valdštejnského paláce titul od MŠMT.

mezinárodní setkání Kolpingovy mládeže, kterého se zúčastnilo 50 mladých lidí ze střední a východní Evropy. Účastníci týdenního setkání našli zázemí v rekreačním zařízení Kolpingova díla ČR Vyhlička v Českovovicích u Blanska, které nabízelo ideální podmínky uprostřed Moravského krasu. Mládež z Polska, Česka, Slovenska, Maďarska, Rumunska, Slovinska a Ukrajiny poznala mnoho krásných míst

Důkazem toho, že aktivity Kolpingova díla ČR nejsou jen „hraní si na vlastním písečku“ je ocenění Ministerstva školství mládeže a tělovýchovy (MŠMT), kterého se nám dostalo letos v březnu. Kromě pravidelných dotací, které od MŠMT na práci s dětmi a mládeží dostáváme, jsme společně s nemnoha podobnými organizacemi obdrželi **čestný titul Organizace uznaná MŠMT pro oblast práce s dětmi a mládeží**. Jde o ocenění dobrovolnické práce všech našich členů a příznivců, kteří bez nároku na odměnu přikládají ruku ke společnému dílu.

Mezi nejdůležitější aktivity Kolpingovo dílo ČR, které je třeba zmínit, patří **letní tábory**. Jejich počet se každým rokem zvyšuje, a tak se v roce 2007 můžeme pochlubit 39

tábory, kterých se zúčastnilo 1000 dětí! A aby toho letos o letních prázdninách nebylo málo, Kolpingovo dílo ČR uspořádalo na přelomu července a srpna

---

především z jižní Moravy, zažila spoustu dobrodružství a odvezla si domů vzpomínky na Českou republiku jako zemi, do které se jistě někdy rádi vrátí.

Z velkého množství ostatních akcí, které Kolpingovo dílo ČR v roce 2007 uspořádalo, můžeme ještě vzpomenout například **15. mezinárodní halový fotbalový turnaj**, který se konal v listopadu v Blansku. Turnaj tentokrát nevyhrálo ani jedno ze žďárských družstev, ale fotbalisté z Kolpingovy rodiny Měřín.

Nesmíme zapomenout také na **Klub plastických modelářů** Kolpingovy rodiny Žďár, který funguje již 6 let a každý týden se v něm schází 15 dětí, které rozvíjejí své rukodělné dovednosti.

Nakonec zmiňme ještě jednu událost, a sice přechod známého **Centra Pohoda**, působícího v prostorách žďárské polikliniky, pod křídla Kolpingova díla ČR. Centrum nabízí programy pro maminky na mateřské dovolené a připravuje pro ně i jejich děti zajímavé přednášky, besedy a jiné podobné aktivity.

Jak je patrné, v tomto roce jsme byli opět v jednom kole, ale to už k životu Kolpingova díla patří. Nezbyvá než poděkovat všem členům a příznivcům za jejich nezištnou pomoc a doufat, že i příští rok budeme s pomocí Boží pokračovat v díle blahoslaveného Adolpha Kolpinga.

Na úplný závěr bychom Vás rádi pozvali na dvě nejbližší akce, které pořádáme. V úterý 18. prosince 2007 v 16:00 hodin proběhne na žďárském náměstí tradiční **Živý Betlém**, tentokrát opět s účastí živého velblouda (!) a v pátek 18. ledna 2008 od 19:00 hodin v Domě kultury ve Žďáře nad Sázavou Společenský ples Kolpingova díla ČR, Biskupského gymnázia a Střední školy gastronomické Adolpha Kolpinga.

Michael Kubík

Společné foto účastníků mezinárodního setkání mládeže na Vyhlídce.

Ohlédnutí do budoucnosti

Jak tento zvláštní nadpis napovídá, společně se krátce ohlédneme za tím, *co nového* se povedlo vytvořit pro budoucnost naší farnosti ve spolupráci s pastorační radou, které v pátek před první nedělí adventní skončilo její dvouleté volební období.

Začneme tím nejdůležitějším, to jest pastoračí. Každý čtvrtek od 19:00 do 20:00 hodin byla zavedena pravidelná *adorace před Nejsvětější svátostí*. Vždy první čtvrtek v měsíci v 17:15 se schází *misijní „klubko“ dětí*. V pátek jedenkrát za čtrnáct dní po mši svaté je *modlitební „spolčo“ středoškolské mládeže*. Každý poslední pátek v měsíci je vyhrazen pro *setkání pastorační rady farnosti*. Každou sobotu po večerní mši svaté se konají *kursy katechismu pro dospělé*. Vždy poslední sobotu v měsíci se slaví *latinská mše svatá*. V sobotu jedenkrát za čtrnáct dní v 16:30 probíhá *příprava břimovanců*.

Ministranti získali nového hlavního vedoucího Marka Přichystala, kterému pomáhají Josef Kašík, Pavel Souček a Vít Přichystal. Byli jmenováni tři noví akolyté Martin Dobrovolný, Martin Belatka a Miloš Křesťan. Vedoucími schol se staly Veronika Krábková a Gabriela Krábková. Vedení Sedmikrásku a misijního „klubka“ pro děti se obětavě ujala Martina Sejkorová.

Byla stanovena nová pravidla pro pořádání koncertů v kostele. Do domácností žďárských občanů byla prostřednictvím kabelové televize zavedena křesťanská televize Noe.

V oblasti stavební byla provedena celá řada prací. Došlo především ke zpřístupnění věže kostela s opraveným schodištěm a novými dveřmi. Do sakristie byla zavedena teplá voda s usnadněným napouštěním pro úklid kostela. Odkládací prostor ve zpodělní kapli byl rozšířen a opatřen novými dubovými dveřmi. Nad bočním východem z kostela svítí nové umělecky zpracované svítidlo.

Bylo provedeno pasivní (mříže a dveře) i aktivní (elektronický alarm) zabezpečení fary. Nový alarm získaly i sochy v kostele. Ve veřejných prostorách fary (kancelář, knihovna, učebna) došlo k výměně podlahové krytiny.

Pro potřeby farnosti byl pořízen dataprojektor a pro scholu nové elektronické varhany Yamaha P-140 S.

V kapli svaté Barbory jsou během nedělních ranních bohoslužeb zpřístupněny toalety. Kaple svatých Cyrila a Metoděje v Hamrech získala novou měděnou střechu a kaple svaté Anny v Mělkovicích novou fasádu.

A na závěr... k poledním zvonům kostela svatého Prokopa se pravidelně přidávají každé poledne nové zvony z kostela Nejsvětější Trojice.

P. Tomáš Holý, foto Jiří Přichystal

Co dělají ministranti u svatého Prokopa

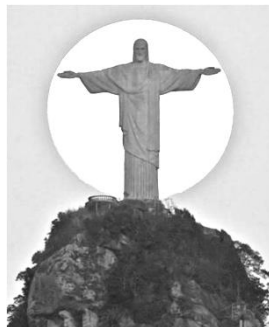
Výzkum na planetě Mars

základnu. Po dlouhodobém výzkumu a zjištění několika důležitých informací se ministranti rozhodli dobýt planetku Pluto, o které zjistili, že je plná hvězd!!! V současné době zjišťujeme, co pro nás znamená informace: „Planetka Pluto je plná hvězd.“

Ministranti samozřejmě jen nezkoumají vesmír, ale také zkoumají, jak správně sloužit u oltáře, jak probíhá mše svatá, co a jak se správně dělá, a dozívají se informace o světcích, kteří jsou nám dobrým vzorem a příkladem.

Po celý rok se soutěží a sbírají se body, za které je možnost získat losy do tomboly, ve které mohou ministranti vyhrát spoustu zajímavých věcných cen. Na schůzkách se samozřejmě hrají i všelijaké hry, je spousta legrace a zábavy, svezeme se ve formuli 1 a rychlých autech atd. Využíváme také moderní techniku a skrze ni se díváme na zajímavá místa na naší Zemi (např. jsme viděli sochu Ježíše na hoře Corcovado nad Rio de Janeirem v Brazílii, navštívili jsme Getsemanskou zahradu apod.). A v nejbližší době bychom také rádi podnikli výlet do planetária. A jakmile se rozjasní obloha, vyrazíme zkoumat blízký i vzdálený vesmír pomocí skutečného hvězdářského dalekohledu.

Pokud bys i Ty chtěl sloužit Ježíši u oltáře, začít spoustu zábavy, legrace, zahrát si zajímavé hry, vidět zajímavá místa a hvězdičky na nebi a dalších hafo věcí, přijď mezi nás, rádi Tě mezi sebou přivítáme! Těší se na Tebe skvělá parta žďárských ministrantů!!! ; -DDD

Socha Ježíše na hoře Corcovado

Marek Přichystal

(fpmi.prichystal@tiscali.cz, telefon 737 734 845)

Oblastní charita Žďár nad Sázavou

Vážení přátelé a příznivci charitního díla,

ráda využívám této příležitosti, abych Vám jménem Oblastní charity poděkovala za Vaši pomoc a podporu v roce 2007 a popřála zdraví a Boží požehnání do roku následujícího.

Posláním Oblastní charity Žďár nad Sázavou je poskytovat sociální a zdravotní služby lidem v nepříznivé životní situaci prostřednictvím kvalifikovaných pracovníků a dobrovolníků. Vycházíme z křesťanských hodnot a usilujeme o zachování důstojnosti člověka. Působíme převážně na území okresu Žďár nad Sázavou. Oblastní charita Žďár nad Sázavou vyvíjí svoji činnost tedy především v oblasti sociální pomoci, zdravotní péče, humanitární pomoci a v podporování základních lidských práv a svobod. Uživatelí našich zařízení jsou staří a nemocní lidé, lidé s duševním, mentálním či kombinovaným postižením, děti a mládež ze sociálně slabých a ohrožených rodin, děti a mládež ohrožené drogovou závislostí a rodiče na mateřské dovolené. Pracujeme i s dobrovolníky. Více o nás naleznete na našem webu www.zdar.caritas.cz.

V současné době spadá pod Oblastní charitu devět zařízení na území Žďárska, Bystřicka, Novoměstska a Velkomeziříčska. Z místních projektů se jedná zejména o **Charitní ošetrovatelskou** a **Charitní pečovatelskou službu**, **Klub v 9** – centrum služeb pro podporu duševního zdraví, **Ponorku** – centrum prevence, **Kopretinu** – centrum pro rodiče s dětmi a **Kambalu** – dobrovolnické centrum, které je určena pro ty, kteří se ve svém volném čase chtějí věnovat dobrým skutkům.

V červnu roku 2007 proběhla ve Žďáře nad Sázavou oslava **15. výročí znovuoobnovení činnosti Diecézní charity Brno**. Bylo pro nás velkou ctí přivítat v areálu zámku Dr. Kinského zaměstnance a ředitele všech oblastních charit a diecézních projektů, pro které byla tato akce zejména určena. Naše poděkování za organizační zabezpečení patří především všem farníkům, kteří se do oslav jakýmkoliv způsobem zapojili, Střední škole gastronomické Adolpha Kolpinga a firmě Votsalakia, a.s.

Příští rok, dá-li Pán, oslaví Oblastní charita Žďár nad Sázavou své 15. výročí vzniku. Již nyní plánujeme několik kulturních akcí a nabídek, na které jste srdečně zváni a o nichž budete včas informováni.

S přáním krásného a požehnaného roku 2008

Ing. Jana Zelená, ředitelka Oblastní charity Žďár nad Sázavou

Kontakt:

Diecézní charita Brno – Oblastní charita Žďár nad Sázavou

Horní 22, 591 01 Žďár nad Sázavou

Telefon: 566 626 040, **mobil:** 777 155 073, **e-mail:** zdar@caritas.cz,

web: www.zdar.caritas.cz.

Chrámový sbor Fons

Konec občanského roku, který spadá do vánoční doby, bývá spojený s bilancováním. Dovolte prosím krátké bilancování roku, se kterým se brzy rozloučíme, tak jak ho prožil chrámový sbor baziliky Nanebevzetí Panny Marie ve Žďáře nad Sázavou II.

Rok 2007 znamenal pro sbor 22 doprovodů liturgie – v klášterské bazilice, ve

farnostech blízkých (Herálec, Křižánky, Přibyslav), vzdálenějších (Milonice – současná farnost P. Pavla Laciny, pražské Kobylisy, Strašnice a Bohnice a slovenské Námestovo), ale i nejvzdálenějších (Eibenthal a Bígr v Banátu). Fons vystupoval nebo spoluúčinkoval na 12 koncertech, další 4 koncerty mu přinese advent a Vánoce.

V květnu jsme přivezli třetí místo z mezinárodní sborové soutěže ze slovenského Námestova. V červnu jsme se zúčastnili 10. sborování v Boskovicích (nesoutěžní přehlídka chrámových sborů Brněnské diecéze) a velkolepé (rovněž nesoutěžní) přehlídky sborů Alta Pusteria na italské straně Tyrolských Alp. Vyvrcholením letošní činnosti Fonsu bylo uspořádání vlastní přehlídky. Nazvali jsme ji Svatováclavský festival Fons. Konala se 28. září, tedy na svátek hlavního českého patrona. Snad to nevyzní moc pyšně, když si dovolíme prohlásit, že se akce díky podpoře otce Vladimíra Záleského, sponzorů a mnoha velkých i malých pomocníků vydařila. Cenu Jiřího Koláře, který byl uměleckým garantem a porotcem, si odvezla brněnská Capella Moraviae a Kvítek z Dačic. Snad se s přímluvou svatého Václava podaří na akci navázat a vytvořit tak novou žďárskou tradici.

Říjen byl ve znamení cestování. Spolu s otcem Vladimírem jsme vyrazili za českými krajany do rumunského Banátu. Zčásti pouť, zčásti poznávací cesta, docela dost „železničké“ turistiky a špetka podpory banátským Čechům. Cesta nám pootvěřela oči – snad nejen na krátký čas. Naučila nás vnímat a být vděčnými za věci, které nás obklopují a které považujeme za samozřejmé.

Advent nám přinese Rybovu mši v pražském Rudolfinu, kde budeme reprezentovat především město Žďár nad Sázavou.

Už nyní se těšíme, že se s mnohými z Vás setkáme na některém z našich vánočních vystoupení. Vám všem – našim trpělivým posluchačům, pomocníkům, sponzorům, fandům a fanyнкám – patří dík. Přejeme krásné a požehnané Vánoce a krásný rok 2008!

MUDr. Jaroslav Bělohávek

Stav obnovy konventního kostela Nanebevzetí Panny Marie

Třetí stavební sezóna obnovy našeho kostela přesunula na delší dobu těžší stavebních prací z bočních lodí do lodi hlavní. Plánovaně byla dokončena první tři klenební pole od hlavního vchodu. Stovky čtverečních metrů škrábání a čištění povrchů, oprav omítek v malých i velkých plochách, rekonstrukce klenebních žebér, malířské práce a instalace části nového osvětlení řádně ztenčily naše finanční zdroje. Vyhodnocení této fáze obnovy nás postavilo před nelehký úkol rozhodnout o dalším směřování. V plánu byla výměna oken presbytáře, se kterou jsme měli

v úmyslu, i když spíše neplánovaně, provést i obnovu presbytáře ‚při jednom lešení‘. Rozhodnutí padlo na poslední chvíli a vedlo k pokračování stavební obnovy. Po finanční stránce to byl krok mírně riskantní, ale závěr roku ukazuje, že byl správný a pro další směřování a organizaci prací v hlavní lodi i nezbytný.

Výměna oken v presbytáři by vydala na samostatný příspěvek, který by mohl mít humornou nebo i hororovou koncepci. Jedno je jisté. Okna jsou na místě a na krkolomnost jejich výměny se našťástí snaší zapomnění.

Samostatně financovanou položkou obnovy kostela je celkové restaurování oltáře Zvěstování Panny Marie v jižní závěrové kapli. Oltář sám byl v havarijním stavu. V letošním roce byly vyčleněné prostředky vyčerpány na restaurování oltářní meny a svatostánku s drobnou plastickou výzdobou. Ve spojitosti s opravou oltáře a s jeho zpětnou instalací byly provedeny restaurátorské práce na povrchových omítkových freskových vrstvách závěrové apsidy kaple.

Vlastními silami průběžně provádíme opravu velmi narušených, přesto však krásných omítek spojovací chodby mezi tzv. Santiniho schodištěm a kůrem kostela. Na boční oltáře v levé části kostela byly znovu instalovány restaurované řezby a v krátké době dojde i na dokončení nového osvětlení presbytáře. Do křestní kaple byla umístěna první část nového sedacího nábytku podle návrhu výtvarníka Milivoje Husáka.

Zajímavostí je, že své druhé zářijové zasedání netradičně zahájila rada města prohlídkou opravovaného interiéru kostela, kde se na místě zajímala, na co konkrétně byly finanční prostředky města uvolněné k obnově pro letošní rok použity. Členové rady byli seznámeni se způsobem financování i se skutečností, že v letošním roce bylo při obnově kostela celkem vynaloženo 2 633 000 Kč. Celková hodnota stavebních a restaurátorských prací tak dosáhla částky 7 883 000 Kč.

Příští rok nás čeká zřejmě nejnáročnější úsek realizace. Dokončení stavební obnovy hlavní lodi a dokončení restaurování oltáře Zvěstování Panny Marie. Definitivní rozhodnutí o celé akci padne až na přelomu ledna a února, tedy v době, kdy bude známa naše úspěšnost při získání požadovaných finančních zdrojů z vypsání grantů kraje Vysočina, Ministerstva kultury České republiky a z tzv. „norských fondů“. Potřebná celková částka pro příští rok by měla mít srovnatelnou hodnotu jako ta letošní. Pro případ dlíhého neúspěchu při získávání financí máme v plánu i náhradní variantu, spočívající v opravě venkovních omítek presbytáře kostela a sakristie a v rekonstrukci střechy nad sakristií. Mezi nejnižší uvedenými však existují i jedinci, nezlomní optimisté, kteří se chystají zvládnout základní i náhradní variantu naráz. Uvidíme.

Stále pokračují přípravy na povýšení chrámu Nanebevzetí Panny Marie na baziliku minor. Jednou z podmínek je pevný oltář, kamenný nebo zděný. O výtvarné zpracování nového obětního stolu byl požádán výtvarník Milivoj Husák z Lelekovic. Před několika měsíci proběhlo první kolo jednání se zástupci Národního památkového ústavu v Brně nad návrhy autora. Nyní stojíme před posouzením uměleckou komisí brněnského biskupství. Přeji bychom si, aby se práce mohla zrealizovat v době hlavních oprav chrámové lodi. Není asi tajemstvím, že od poloviny dubna bude zřejmě chrám Nanebevzetí Panny Marie po tři měsíce uzavřen.

Znovu tak děkujeme všem, kteří svojí prací přispívají k zdárnému postupu obnovy interiéru našeho kostela, i všem kteří nás na naší postupné cestě podporují svými dary i přímlovami.

Vladimír Záleský, František Laštovička

Úmrtí zdislavského ctitele – Za P. Ambrožem Svatošem, OP

Z kláštera mnišek ve Znojmě přišla zarmucující zpráva: Ve věku požehnaných 94 let tam dne 12. července 2007 zemřel P. ThDr. et PhDr. Ambrož Bohumil Svatoš, OP, exprovinciál dominikánů a celoživotní zdislavský ctitel. Zádušní mše byla sloužena 20. července ve znojenském kostele Nalezení svatého Kříže a mše pohřební byla slavena v sobotu 21. července 2007 v bazilice svatých Vavřince a Zdislavy v Jablonném v Podještědí. Po posledním rozloučení byly ostatky tohoto vzácného kněze uloženy do krypty pod bazilikou.

Otec Ambrož si uchoval až do posledních chvil skrze vztah ke svaté Zdislavě a jejímu rodu také mimořádně přátelský poměr ke klášteru žďárských cisterciáků, se kterým byl vždy duchovně spojen. Narodil se 7. června 1913 na Popovci v okrese Chrudim. Do řádového učiliště vstoupil v Olomouci v září roku 1930 a o šest let později tam přijal v červenci 1936 kněžské svěcení. Působil ve Znojmě (1937-38), v Praze (1938-46), byl novicmistrem (1939-45) a magistrem kleriků v Olomouci (1946-48). Od dubna 1948 až do března 1986 působil jako provinciál českých dominikánů. V roce 1950 byl zatčen a internován v Broumově, Želivě a Králíkách. Potom pracoval v civilním zaměstnání v Městě Albrechtice, na Moravci, ve Slatiňanech a ve Sřelcích až do roku 1974, kdy jako důchodce odešel na Moravec. Od roku 1990 sloužil mniškám Kazatelského řádu ve Znojmě až do své smrti.

P. Ambrož usilovně pracoval na rozšíření kultu svaté Zdislavy a na přípravě procesu jejího svatořečení, kterého se dočkal dne 21. května 1995. Vydal životopis (1948) a několik popularizačních brožurek o svaté Zdislavě. Inicioval historika prof. Zdeňka Kalistu ke kritickému zpracování životopisu paní Zdislavy.

Otec Ambrož stál také u zrodu myšlenky oslavit zakladatelský rod žďárského kláštera, z něhož svatá Zdislava pochází, především pak matku blažené Zdislavy, paní svatého života Sibylu. Ještě v rámci Desetiletí duchovní obnovy začala tato myšlenka i v souvislosti se snahami o záchranu rodinného života nabývat konkrétního obrysu. Vůdčí ideou se stalo vytvoření kultovního místa, ve kterém by bylo možno adorat svatou Zdislavu a skrze ni si připomínat i rodinné společenství. To se podařilo v letech 1987 – 2007 postupně realizovat v severní závěrové kapli s přístupem severní boční lodí. Cyklus velkolepých mozaik na téma stromu života a jednotlivých hlavních postav zakladatelů-donátorů kláštera nás provází až do křestní kaple ke hrobu paní Sibylu a dalších členů zakladatelských rodů. Idea křesťanských rodin se tak setkává u křtitelnic, u základní svátosti, která vede k poznání, že zakladatelské rody stály a věrně stojí u poslání rodin v širším slova smyslu, u rozvoje rodinného křesťanského života. – Otec Ambrož tak zanechal výraznou stopu i v životě a povědomí Žďáru, Křižanova a Vysočiny, jejíž svatá místa několikrát navštívil. Ve Žďáře, kde před lety poutavě přednášel, se také ještě roku 2005 zúčastnil slavnostní mše svaté a vysvěcení zmíněného mozaikového cyklu. R.I.P.

Čtení pro zamyšlení i radost k adventu a Vánocům

Čtyři svíčky

Hořely čtyři svíčky na adventním věnci tak tiše, že bylo slyšet, jak spolu začaly hovořit.

První svíčka vzdychla a řekla:

„Jmenuji se Mír, moje světlo sice svítí, ale lidé žádný mír nedodrží.“

Její světélko bylo čím dál menší, až docela zhaslo...

Světlo druhé svíčky zakmitalo a svíčka řekla:

„Jmenuji se Víra, jsem ale zbytečná, lidstvo nechce nic o Bohu vědět, nemá tedy cenu, abych svítila.“

Průvan zavál místností a druhá svíčka zhasla...

Tiše a smutně se ke slovu přihlásila třetí svíčka:

„Jmenuji se Láska, už nemám sílu, abych hořela, lidé mě odstavili na stranu. Vidí jen sami sebe a žádné jiné, které by měli mít rádi.“

A s posledním záchvěvem zhaslo i toto světlo...

V tom vešlo do místnosti dítě, podívalo se na svíčky a řeklo:

„Vy musíte přece svítit a nebýt zhaslé!“

A skoro začalo plakat...

V tom se přihlásila ke slovu i čtvrtá svíčka a pravila:

„Neboj se! Dokud já svítím, můžeme i ostatní svíčky znovu zapálit. Jmenuji se Naděje!“

Zapálilo dítě od této svíčky zápalku a rozsvítilo znovu ostatní svíčky.

Adventní věnec

Strojení adventních věnců patří k velmi oblíbeným vánočním zvykům a jsou prvními posly blížících se vánočních svátků. Kruhový tvar věnce vyjadřuje jednotu společenství lidí a Boha, plamen svíček připomíná Krista jako světlo ozařující plamenem lásky každého člověka. Poněvadž adventní čas začíná čtvrtou nedělí před Vánocemi, svíce na adventním věnci jsou čtyři a každou nedělí se jedna z nich zapálí.

Světlo je na stránkách Starého zákona spojováno se životem. Podle starozákonních proroků byl světlem ten, kdo hlásal slovo Boží. Podle slov Nového zákona je světlem vše, co pomáhá najít cestu k Bohu. Nejzářivějším světlem se stal Ježíš Kristus, „svíce, jež bude svítit všem“.

Vánoční květiny a rostliny

Jmelí

Vysoko v korunách stromů roste jmelí a odedávna poutá pozornost lidí. Je také opředeno mnoha pověstmi. Jmelí je snad nejznámější vánoční rostlinou, která svou krásou prosvětluje štědrovečerní klid a pohodu. Zavěšené nad stolem přináší jmelí do domu štěstí a požehnání. Podle křesťanské legendy kdysi jmelí rostlo jako mohutný strom. Z jeho větve prý Josef vyřezal o Vánocích kolébku pro Ježíška. O třiatřicet let později strom porazili Římané, z kmene vyrobili kříž a Ježíše na něm ukřižovali. Jmelí proto bylo Bohem nadáno stejnou měrou dobra i zla. Strom jmelí si vybral cestu dobra a jeho potomci se tak styděli za kříž na Golgotě, že hanbou seschli do velikosti keříků. Stejně jako jsou věřící živi z Kristova těla, tak i jmelí žije z těl jiných stromů. Větvička jmelí, kouzelného parazita z říše rostlin, by neměla na Vánoce chybět v žádné rodině.

Vánoční hvězda - Poinsettia

V tropické části Mexika a střední Ameriky s oblibou pěstují 2 - 4 m vysoké keře s krásnými červenými hvězdicemi na vrcholcích výhonů. Rostlina byla u nás pojmenována „Vánoční růže“ nebo dnes asi známějším názvem „Vánoční hvězda“. Je také známá jako „Kristova koruna“. Jméno Poinsettia dostala na počest amerického cestovatele Poinsettia. Do Evropy byla přivezena v roce 1834.

Růže z Jericha

Růže zaujímal v křesťanské květomluvě významné postavení. V křesťanské ikonografii byla růže, nekorunovaná královna květin, spojovaná s královnou nebes Pannou Marií. V Itálii umělci často zobrazovali Pannu Marii jako mladou půvabnou ženu s růží „bez trnů“. I malý Ježíšek občas držel tento voňavý květ. Stonek Ježíškovy růže však pokrývaly trny.

Jednoho dne, jak vypráví slova staré legendy, křižáci našli nedaleko starozákonního města Jericho růži, která vyrostla z oddenku růže zdobící kdysi rajskou zahradu. Panna Maria prý na dceři rajského růžového keře sušila pleny malého Ježíška při útěku do Egypta. Rytíři rostlinu vykopali a s největšími počtami přivezli do Evropy. Růže z Jericha prý dodnes roste v jedné alsaské vesnici. Pozná se snadno. Růžový keř má jen jedno poupě, které nikdy neodkvétá. Po celý rok je zavěeno a teprve o Štědrém večeru se na počest právě narozeného Jezulátka okvětní plátky rozvinou v nadpozemské kráse. Z květu vychází natolik jasná záře, že na keři může spočinout jen pohled člověka s dobrým srdcem a otevřenou duší.

Muškrát

Jednou z nejméně známých vánočních květin je ve střední Evropě muškát (pelargonie). S vánocei jej spojuje legenda z jižní Itálie. Podle této legendy prý na

---

počátku světa, když se Bůh rozhodl stvořit zemi, k němu přišli tři andělé a požádali ho, zda by mu při jeho nelehké práci mohli pomáhat. Bůh souhlasil a první anděl na jeho pokyn osázel zemi stromovím, druhý ji oživil zvířaty a třetí ji obýdlel ptactvem a rybami. Anděl, který daroval zemi zvířata, toužil po tom, aby Bůh stvořil muže a ženu, kteří by se mohli radovat z krásy a ocenit ji. Bůh mu vyhověl.

Anděl, jenž se stal otcem stromů, keřů a květin, snil o rostlině, jenž by měla duši. K jeho přání ale zůstal Bůh hluchý. Trvalo velmi dlouho, než Bůh anděla znovu oslovil a požádal, aby pohlédl na zemi. Mezitím byla země po dvakrát zničena a dvakrát znovu povstala v celé své kráse, aby mohla opět nabídnout své dary nepoučitelným lidem. Bůh se obrátil na anděla, jenž stvořil stromy, keře a květiny, v okamžiku, kdy dal lidstvu svůj největší a poslední dar. Syna, který měl pomoci smrtelníkům otevřít duše lásce a pokoře. Anděl pohlédl na zem a spatřil město Betlém a hvězdu svítící nad chlévem, v němž u jeskyně seděla Marie s Josefem. V jeslích spalo na slámě dítě. A tehdy Bůh dovolil andělu vdechnout život květině, která by měla duši a mohla růst v kamenných zdech královských paláců i pod doškovými střešami chudáků. Anděl vzal zářivost všech barev na zemi a láskou svého srdce z nich vytvořil květinu, jež potřebovala jen maličko vody, maličko světla a trošičku péče. V Betlémském chlévu před očima udiveného Josefa, Marie a smějícího se děťátka, vykvetl první muškát. Duše a život květiny měly být věčné. Anděl proto její lodyhy vytvořil tak, že se každá mohla stát novým kmenem. Byla-li odříznuta, znovu rostla a kvetla. Tak podle vyprávění italských rybářů přišel na svět muškát, který k životu potřebuje jen málo půdy, světla, vody a kvete i v zimě, kdy se narodil Ježíšek. Anděl, který stvořil stromy, keře a rostliny, naplnil svůj sen a daroval lidem květinu, připomínající den, kdy se narodil Syn Boží.

Barborky

Třešeň má v křesťanské ikonografii také významné postavení. Na obrazech starých mistrů je malý Ježíšek často zobrazován, jak v ručce svírá červené třešničky. Rozkvetlé třešňové květy jsou symbolem Neposkvrněného početí Panny Marie. Lidová pověst, že třešňová větvička rozkvetlá o štědrém dnu, předpovídá neprovdané dívce v nadcházejícím roce ženicha. Ani dnes na většině štědrovečerních stolů nechybí vázička s barborkami.

K doprovodným jevům především v období adventu patří výzdoba našich domovů zelení. Mechem se přizdobují betlémy. Do váz, do oken nebo do truhlíků se dávají větévky jmelí, smrků, borovic a dalších jehličnanů. K oživení rozmanitých vánočních dekorací se používá zimostráz, barvínek, cesmína nebo rozmarýn.

Těžko si dnes dovedeme představit Vánoce bez ozdobeného stromečku. Sytě zelené větve stromku symbolizují věčný život přislíbený Kristem všem „lidem dobré vůle“

Jana Skalská

Téma: Evropa a její duchovní kořeny

Svatý otec Benedikt XVI. přijal 24. března 2007 ve Vatikánu asi 500 účastníků Kongresu o hodnotách a perspektivách Evropy. Petrův nástupce při této příležitosti pronesl k účastníkům kongresu promluvu, ve které znovu důrazně připomněl roli křesťanství při zrodu evropských hodnot. Svatý otec řekl (redakčně zkráceno):

Páni kardinálové, ctihodní bratři v biskupské službě, ctění poslanci, vážení dámy a pánové!

Obzvláště mne těší, že se mohu s vámi v tak velkém počtu setkat na audienci, která se koná v předvečer 50. výročí podpisu Římských smluv, ke kterému došlo 25. března 1957. Byl to významný krok pro Evropu, která se po otřesu z 2. světové války rozhodla založit budoucnost míru a větší ekonomické i sociální prosperity, aniž by mazala či popírala různé národní identity.

...Tento Kontinent ušel od onoho březnového dne před 50. lety dlouhou cestu, která vedla ke spojení obou plíc – Východu a Západu – svázaných společnými dějinami, ale svévolně oddělenými oponou nespravedlnosti. Ekonomická integrace podnítila také tu politickou a započala dosud namáhavě pokračující hledání vhodné institucionální struktury Evropské unie, kterou dnes tvoří 27 zemí, a která aspiruje na roli globálního činitele v dnešním světě.

V těchto letech vystoupil do popředí požadavek vytvořit zdravou rovnováhu ekonomické a sociální dimenze, prostřednictvím politických aktivit schopných produkovat bohatství a zvětšovat soutěživost, aniž by bylo přehlíženo legitimní očekávání chudých a těch, co se ocitli na okraji společnosti. Z demografického hlediska je, bohužel, třeba konstatovat, že Evropa patrně vykročila na cestu, která by ji mohla zavést k odchodu z dějin. Může to - kromě ohrožení ekonomického růstu - vyvolat také enormní obtíže její sociální soudržnosti a způsobit nárůst nebezpečného individualismu, který je nevšimavý k budoucím důsledkům. Skoro by bylo možné si myslet, že evropský kontinent ztrácí důvěru ve vlastní budoucnost. Kromě toho, pokud jde např. o respektování životního prostředí nebo řádný přístup k přírodním a energetickým zdrojům, bývá solidarita s námahou uskutečňována nejen na mezinárodní rovině, ale i na té čistě národní. Samotný proces evropské unifikace nebývá sdílen bezvýhradně všemi, protože panuje dojem, že různé kapitoly evropského projektu byly „sepsány“, aniž by byla brána v úvahu očekávání občanů.

Z toho všeho jasně plyne, že není možné myslet na budování „společného evropského domu“ a přehlížet identitu, která je vlastní národům tohoto kontinentu. Jde totiž o dějinnou, kulturní a mravní identitu, která předchází tu zeměpisnou, ekonomickou či politickou; identitu, představující celek univerzálních hodnot, které Křesťanství pomohlo vytvořit, čímž ve vztahu k Evropě převzalo roli nejen historického, ale i zakládajícího činitele. Tyto hodnoty, tvořící duši Kontinentu, musí v Evropě třetího tisíciletí zůstat „kvasem“ civilizace. Kdyby totiž měly zmizet, jak by potom „starý“ kontinent mohl plnit funkci „kvasu“ celého světa? Jak by mohly vlády

---

Unie, chtějí-li se u příležitosti 50. výročí Římských smluv „přiblížit“ svým občanům, vyloučit z evropské identity onen podstatný prvek, jakým je Křesťanství, s nímž se obrovská většina z nich nepřestává ztotožňovat?

Copak není zarážející, že dnešní Evropa, která chce vystupovat jako společnost hodnot, stále častěji odmítá existenci hodnot univerzálních a absolutních? Nevede snad tato svérázná forma „apostaze“ od sebe samé - a to ještě dříve než od Boha - k pochybnostem o vlastní identitě? Ústí to pak do rozšířeného přesvědčení, že „zvažování dober“ je jedinou cestou morálního rozlišování a že synonymem obecného dobra je kompromis. Může-li však kompromis legitimně vyvážit různé jednostranné zájmy, mění se ve skutečnosti na obecné zlo, když s sebou nese dohody, které poškozují přirozenost člověka.

Společenství, které se vytváří bez respektu k autentické důstojnosti lidské bytosti, a zapomíná na to, že každá osoba je stvořena k obrazu Božímu, končí tím, že nepřináší dobro nikomu. To je důvodem, proč se ukazuje jako stále nezbytnější, aby se Evropa varovala onoho pragmatického, dnes široce rozšířeného postoje, kterým je systematicky ospravedlňován kompromis v otázkách podstatných lidských hodnot, jako by snad bylo nevyhnutelné přijímat domněle menší zlo. Tento pragmatismus, který se prezentuje jako vyvážený a realistický, v zásadě takovým není právě proto, že popírá onu hodnotovou a ideovou dimenzi, která je vlastní lidské přirozenosti. Pokud se pak k takovému pragmatismu přidají laicistické a relativistické tendence a proudy, vede to k tomu, že je křesťanům upíráno samotné právo zasahovat do veřejné diskuse anebo je přinejmenším jejich přínos diskvalifikován obviněním, že usilují o neoprávněná privilegia. Evropská unie, má-li být platným garantem právního státu a účinně prosazovat univerzální hodnoty, nemůže v tomto historickém období a tváří v tvář mnoha výzvam, které jej charakterizují, jasně neuznat jistotu existence trvalé a stabilní lidské přirozenosti, zdroje práv společných všem jednotlivcům, včetně těch, kteří ji popírají.

Draží přátelé, vím, jak obtížná je pro křesťany neúnavná obrana této pravdy o člověku. Nepolevujte však a nenechte se odradit! Víte, že máte úkol přispívat s pomocí Boží k budování nové Evropy, realistické a nikoli cynické, bohaté na ideály a svobodné od naivních iluzí, inspirované trvalou a oživující pravdou Evangelia. Proto se aktivně účastněte veřejné diskuse na evropské úrovni, vědomi si toho, že je součástí i té národní, a připojte k této snaze i účinné kulturní působení. Neustupujte před logikou samoúčelné moci! Kež je vám stálým podnětem a podporou Kristova výstraha: ztratí-li sůl svou chuť, nehodí se k ničemu jinému než k tomu, aby byla zahozena a pošlapána (srv. Mt 5,13)...

...Vám, kteří jste zapojeni různými způsoby do tohoto důležitého lidského a evangelního nasazení, vyjadřuji svou podporu a své nejsrdečnější povzbuzení. Ujišťuji vás zejména svou vzpomínkou v modlitbě, vzývám mateřskou ochranu Marie, Matky Vtěleného Slova a ze srdce uděluji vám, vašim rodinám a společenstvím své vroucí pozhřebání!

Přeložil Milan Glaser

Pohledy do historie

1942 V nejtěžším období protektorátu, **před 65 roky**, byla přenesena náhrobní deska žďárského opata a světícího biskupa olomouckého Václava III. z řeky pod starým mostem do konventního kostela Nanebevzetí Panny Marie, kde je umístěna v severní lodi vedle nového cyklu mozaik. Na desce je ještě patrné, jak byla zabořena pod vodní hladinou do bahna, kam patrně kdysi spadla při dopravě z povozu. – Opat Václav III. se mimo jiné zapsal do paměti městečka Žďáru gotickou přestavbou farního kostela svatého Prokopa, která trvala celých 40 roků. Kostel byl znovu svěcen roku 1561 právě zmíněným opatem. Přemístění desky provedla Jednota pro zabezpečení historických památek a náklady kromě dobrovolné pomoci členstva činily 4 500 korun.

1947 Před šedesáti roky v **únoru 1947** bilancuje Jednota pro zabezpečení farního kostela a památek v Zámku Žďáře dosavadní činnost konstatováním, že v Zámku Žďáře byly provedeny opravy souhrnně za 300 000 korun. Na převratový rok minula Jednota zajistit opravu břidlicové střechy konventního kostela za 720 000 korun. Uplynulo šedesát roků – a kostel má střechu měděnou a jeho interiér roste do krásy, aby se tak naplnil výrok svatého Cypriána: „Kostel hmotný je znamením církve duchovní.“

18. dubna 1947 přijel do Československa zakladatel Hnutí křesťanské, zejména dělnické mládeže (JOC) belgický abbé Josef Cardijn, známý svou vynalézavostí při organizování katolického a sociálního života v obtížných a nebezpečných podmínkách antiteismu, úpadku mravního života po obou světových válkách a teroru hnědé totality. Hnutí vzniklo v Belgii roku 1924 a odtud se rozšířilo do celého světa. Obdobně mezi studenty vzniklo paralelně Hnutí křesťanské studentské mládeže a na venkově Hnutí křesťanské rolnické mládeže. Posledním odvozeným typem bylo Hnutí nezávislé křesťanské mládeže. Jak abbé řekl v Praze, podstatou hnutí je navrátit jednotlivé skupiny obyvatelstva Kristu tím, že se ve skupinách se znalostí konkrétního prostředí rozvíjí základní komunikace, dialog zaměřený na křesťanské a mravní hodnoty, zejména ty, které jsou aktuálně ohroženy. Postup byl jednoduchý: Vidět situaci, zhodnotit ji a nalézat vhodné odpovědi v evangeliím učením a praxi. Nalézat a činit, co chce v dané situaci Ježíš. Později se tomu začalo říkat „umění odpovídat na znamení doby“.

4. května 1947 pronesl papež Pius XII. velké povzbuzení v řeči proti strachu. Není bez významu, že i předchozí papež Jan Pavel II. zahájil svou službu prvního biskupa církve památným „Nebojte se!“ – byla to výzva zejména politikům, aby se nebáli otevřenosti a důvěry, aby posunuli křesťanské smýšlení do spektra realistické politiky a společenského chování. Jinak chování každé totality a každého primitivismu vždy inspiruje k odporu:

„Je-li dnes něco, z čeho je třeba mít strach, pak je to strach sám. Není horšího rádce nad něho, zvláště za dnešních okolností. Jeho jediným účinkem je ochablost, závrať, stále větší odklon od správné a jisté cesty pravdy a spravedlnosti. Falešní proroci bez svědomí rozšiřují neodbytně a bezohledně plány o světovém a společenském pořádku, jež jsou v rozporu s řádem přirozeným, jsou protikřesťanské a bezbožné a byly jako takové odsouzeny církví.... Strach, jenž má ostych sám před sebou, si s neobyčejnou obratností musí nasazovat jinou tvář. A tak u některých se zahaluje klamnou vidinou domnělé lásky k utiskovaným, jako by trpící národy mohly mít nějaký prospěch ze lži, nespravedlnosti, z demagogických taktik a slibů, jež nikdy nebudou moci být splněny. U druhých naproti tomu se přikrývá zdánlivou křesťanskou opatrností a pod touto zámlinkou zůstává němý i v situaci, kdy povinnost vyžaduje říci bohatým a mocným nebojácně: „Toto není dovoleno!“ ...není dovoleno odklonit se od neoblomných křesťanských zásad z touhy po zisku, nebo z vládychtivosti, která uzurpuje moc....“

7. září 1947 byl v Českých Budějovicích intronizován biskup Josef Hlouch, jehož sbírka rozjímání „Minutěnka“ je po několika vydáních dodnes stále živým a inspiřujícím pramenem duchovního života.

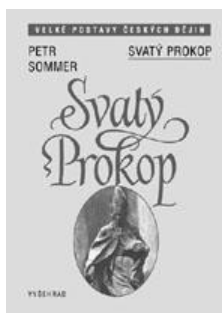
17. – 19. listopadu 1947 se v Praze konala Konference československého episkopátu. Shromáždění biskupové vydali pastýřský list, jehož hlavní myšlenka byla orientována k poznání, že „základem mravnosti je opatrnost, statečnost, spravedlnost a mírnost“, tedy kardinální ctnosti. Byla také ve shodě s nařízením papeže zakázána politická činnost kněžím.

23. listopadu 1947 byl do úřadu uveden litoměřický biskup a salesián, pozdější kardinál a mučedník totality Štěpán Trochta. Byl předmětem zvláštní nenávistné pozornosti komunistů, protože neúnavně usiloval až do posledních chvil o přijatelné řešení poměrů mezi církví a novým komunistickým režimem. Proto také nebyl internován jako většina biskupů, ale byl uvězněn na dlouhá léta. Tak pokračoval na apoštolské cestě po koncentracích, kterou zahájil z vůle nacistů již za protektorátu. Jeho pohřeb 16. dubna 1974 organizovala Státní bezpečnost takovým způsobem, že se přes naši hranici dostali jenom tři kardinálové, kteří museli zůstat v civilu a nesměli promluvit. Přesto tehdy krakovský arcibiskup Karol Wojtyła pronesl krátkou řeč nad rakví. Kardinála Wyszynského zadržela Státní bezpečnost na hranicích a odmítla ho vpustit, přestože přijížděl s diplomatickým pasem. I přes důvodné obavy z následných perzekucí a přes nejrůznější překážky ze strany orgánů Ministerstva vnitra se pohřbu v Litoměřicích zúčastnily tisíce lidí.

1997 24. dubna 1997 jsme před deseti roky slavili velké milénium mučednické smrti svatého Vojtěcha, biskupa pražského, jehož pastýřské kroky ho dle podání Žďárské kroniky vedly po Libicko-žďárské stezce do Panonie někdy kolem roku 984. Při té příležitosti světil dřevěný žďárský kostel, jehož situační půdorys byl objeven a dokumentován týmem archeologa dr. Martina Geislera v roce 2005 na místě rozsáhlého raně středověkého sídliště poblíž pramene Klafar.

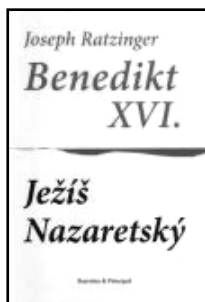
Nové a připravované knihy

Petr Sommer: Svatý Prokop

Jeden z českých zemských patronů, legendární zakladatel sázavského kláštera a patron žďárského městského farního kostela je hlavní postavou knihy předního znalce nejranějších českých dějin, archeologa a medievalisty Petra Sommera. Ve své monografii, jež navazuje na rozsáhlá studia především dějin klášterů v českých zemích, se autor věnuje stavu a vývoji českého státu v době Prokopově v kontextu dějin střední Evropy, podobě a organizaci církve v Čechách, Prokopovu původu a životu podle svědectví středověkých pramenů, životu a kulturní situaci českých klášterů v jeho době a pochopitelně

Sázavě, kde byl opatem. Dějiny Sázavského kláštera jako jednoho z kulturních ohnisek českých dějin jsou druhým hlavním tématem knihy. Petr Sommer se ale zabývá i zrozením nového českého zemského svěťce, Prokopovým kultem a kanonizací, osudem prokopských ostatků. Knihu doplňují četné ilustrace, fotografie z významných lokalit i reprodukce středověkých pramenů.

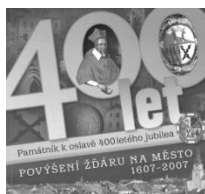

Tři významné dokumenty Benedikta XVI.

V roce 2007 vyšla v češtině kniha Benedikta XVI. **Ježíš Nazaretský**, která nabízí papežovy bezprostřední odpovědi na otázku, kdo je Ježíš Kristus. V březnu 2007 vyšla také postsynodální apoštolská exhortace svatého otce s názvem **Sacramentum caritatis** (Svatost lásky), která se věnuje eucharistii jako tajemství víry, slavení a života. Koncem roku byla vydána encyklika **Spe salvi** zabývající se spásou a nadějí ve spasení.

Dvě publikace k dějinám Žďáru

Ivo Filka: Město Žďár nad Sázavou na starých pohlednicích (vydal Klub filatelistů ve Žďáře nad Sázavou v dubnu 2007). Barevná velkoformátová kniha 305×205 mm s množstvím zdařilých reprintů vybraných pohlednic ze Žďáru vhodně doplňuje známé dějiny města a kláštera. Některé popisky a tvrzení si ale budete muset trochu

doplnit, případně opravit. Kniha byla v době redakční uzávěrky k dostání na Městském úřadu a v Knihovně M. J. Sychry.

400 let – Památník k výročí povýšení Žďáru na město. V době redakční uzávěrky zpravodaje se dozvídáme, že právě vyšlo druhé vydání vzpomínkové publikace ke 400. výročí povýšení Žďáru na město. Brožovaná knížka je k dostání v Regionálním muzeu na Tvrzi za 120,-Kč.

Mladým a dětem

Návštěva

Žena vyšla z domu a uviděla tři staré muže s dlouhými bílými vousy, kteří seděli vpředu na dvoře. Nepoznala je. Pověděla: „Nemyslím, že vás znám, ale musíte být hladoví. Prosim pojdte dál a vezměte si něco k jídlu.“

„Je tu pán domu?“ zeptali se.

„Ne,“ odpověděla.

„Potom nemůžeme vstoupit,“ odpověděli oni. Večer, když se manžel vrátil, žena mu pověděla, co se stalo.

Běž a pověz jim, že jsem doma a pozvi je. Žena vyšla ven a pozvala muže dovnitř.

„My nemůžeme společně vstoupit do domu,“ odpověděli.

„Proč ne?“ zeptala se.

Jeden z těch starých mužů začal vysvětlovat. Ukázal na jednoho z nich a pověděl: „Jeho jméno je Zdraví.“

Ukázal na druhého: „Tehle se jmenuje Úspěch a moje jméno je Láska.“

Potom dodal: „Teď běž a prodiskutuj se svým mužem, kterého z nás chcete doma.“

Žena se vrátila a pověděla, co slyšela. Její manžel měl velkou radost. „Jak milé!“ řekl. „Vzhledem k naší situaci pozveme Zdraví. Ať přijde a naplní náš dům zdravím.“

Jeho žena nesouhlasila: „Drahý, proč nepozveme Úspěch?“

Tchýně, která slyšela jejich rozhovor, vběhla do pokoje se svým návrhem: „Nebylo by lepší pozvat Lásku? Náš dům by byl naplněný láskou!“

„Dáme na radu naší tchýně,“ řekl manžel svojí ženě, „vyjdi ven a pozvi Lásku, bude to náš nejlepší host.“

Žena vyšla ven a zeptala se těch třech mužů: „Který z vás je Láska? Pojdte prosím a buďte naším hostem.“

Muž jménem Láska vstal a šel k domu. Ostatní dva vstali také a následovali ho. Překvapená žena se zeptala Zdraví a Úspěchu: „Pozvala jsem jenom Lásku, proč jdete také?“

Starí muži odpověděli společně: „Když byste pozvali Zdraví, anebo Úspěch, ostatní dva by zůstali venku, ale vy jste pozvali Lásku a kamkoliv ona jde, my jdeme s ní. Kdekoliv je Láska, tam je i Zdraví a Úspěch!“

Myš

Emanuel Frynta

*Znám v parku myš,
ta jak mě vidí,
obyčejně se rozbrečí:
„Vy pořád myslíte, vy lidi,
že svět je jenom člověčí!“*

*Tak jí dám vždycky
kousek páрку
a čtu jí Paní Komyšarku.
A ona se pak usměje:
“Vždyť vy jste pro mne
v tomhle parku
jak ten Myš Dobré Naděje!”*

(z knihy Závratné pomýšlení,
ČSA, Praha 1993)

Klášteří myš prosí děti o pomoc: Kamarádka myška na obrázku poztrácela barvy. Pomozte jí znovu vymalovat.

Čtěte, poslouchejte, sledujte

Katolický týdeník

Katolický týdeník

Informace o předplatném Katolického týdeníku je možné získat v obou farnostech nebo si jej lze přímo objednat na adrese Mediaservis – Zákaznické centrum, Moravské náměstí 12D, 659 51 Brno nebo na webu www.katyd.cz. Katolický týdeník přináší pravidelně kompletní podrobný program vysílání Radia Proglas a TV NOE.

Radio Proglas

Radio Proglas můžete ve Žďáře nad Sázavou poslouchat na frekvenci 104,00 FM.

Klub přátel Radia Proglas je sdružení těch, kteří chtějí pomoci tvořit myšlenku nekomerčního rádia. Členem klubu může být rodina (její členství je kolektivní), jednotlivec, právnická osoba, farní nebo řeholní společenství. Radio Proglas nevysílá reklamy, je ekonomicky závislé na svých posluchačích. Příspěvek je dobrovolný. Ti, kteří nemohou přispět peněžitými dary, nás podporují modlitbou. Výhody členů klubu jsou jednak slevy kazet a CD „Pisničky Radia Proglas“, dále trička s logem Radia Proglas a další propagační předměty. Jsou k dispozici slevy na knihy ve vybraných křesťanských knihkupectvích. Členové klubu dostávají třikrát až čtyřikrát ročně zpravodaj s informacemi o dění rádia a jedenkrát ročně i potvrzení darů, to znamená, že každý dar lze odpočítat od základu pro výpočet daně. Každé úterý je ze studia Goliáš sloužena mše svatá, první úterý za všechny zemřelé členy Klubu Radia Proglas, druhé úterý za všechny nemocné, třetí úterý za živé posluchače. Tvoříme dohromady živé společenství – duchovní rodinu posluchačů a přátel našeho rádia.

Ve zповědňi kapli kostela svatého Prokopa jsou k dispozici přihlášky do Klubu přátel Radia Proglas, zpravodaje a také složenky k případnému zaslání finanční částky. Chcete-li zaslat dar hromadně (bez poplatku za poštovné), můžete částku odevzdat paní Šťastné, která odesílá jednou měsíčně příspěvek přímo na účet Proglasu a současně odešle soupis dárců. Je možné takto zasílat i přihlášky a ostatní korespondenci.

Televize Noe

TV Noe můžete sledovat prostřednictvím kabelové televize, digitálního vysílání, satelitu nebo živě přes internet na adrese www.tvnoe.cz.